

W hołdzie Sybirakom

11 września w Białymstoku odbył się jubileuszowy XV Międzynarodowy Marsz Żywej Pamięci Polskiego Sybiru, upamiętniający tych, którzy nie wrócili z zesłania oraz wszystkich dotkniętych przez sowieckie represje. Hasło tegorocznego marszu brzmiało: «Koniec wojny, 1945–1989 nowe zniewolenie».

Uroczystość rozpoczęła się od wystawienia warty honorowej przy Pomniku Katyńskim. Po wysłuchaniu hymnu państwowego, głos zabrał Prezes Zarządu Głównego Związku Sybiraków Tadeusz Chwiedź. Powitał Sybiraków z całej Polski i zagranicy, członków «Rodziny Katyńskiej», przedstawicieli władz państwowych i samorządowych, służb mundurowych, duchowieństwo, harcerzy oraz szczerbego gościa – córkę generała Władysława Andersa Annę Marię Anders.

Wprowadzając do tematu XV Marszu Tadeusz Chwiedź przybliżył historię i tragiczne losy Sybiraków. Przypomniał, że w tym roku obchodzone są dwie bardzo ważne rocznice: 70. rocznica zakończenia II wojny światowej oraz 75. rocznica pierwszej, drugiej i trzeciej masowej deportacji Polaków na Sybir. Podkreślił także, że koniec wojny nie oznaczał końca cierpień dla osób deportowanych: «Odbiliśmy straszliwą poniewierkę i cierpienia. Ale Ojczyzna nie witała Sybiraków, jak kochająca matka wita swoje dzieci. Było to przywitanie macochy: obce, wrogie i obojętne. Przez lata PRL-u nie mogliśmy mówić, gdzie byliśmy, co robiliśmy

i co widzieliśmy. Za dyskusję na ten temat wracało się tam, skąd powróciliśmy». Sybiracy nie mogli wprowadzić się z powrotem do swoich domów, mieli trudności ze znalezieniem pracy, zmuszani byli do zmiany słów w swoich w życiorysach z «deportowany» czy «na zesłaniu» na «wyjechałem», a dzieci Sybiraków doznawały upokorzeń za rosyjski akcent w mowie polskiej.

«Za swój najważniejszy obowiązek Sybiracy uważają przekazywanie prawdy historycznej młodym. Chcemy, by pamięć nie rozdzierała zagojonych ran, ale pozwalała wytyczać drogę młodemu pokoleniu, jak postępować, aby tragedia narodu polskiego związana z zsyłkami na Sybir nie powtórzyła się» – powiedział Tadeusz Chwiedź.

Po złożeniu wieńca i zniczy pod Pomnikiem Katyńskim oraz po błogosławieństwie w obrządku katolickim, prawosławnym i ewangelicko-augsburskim uczestnicy Marszu przeszli ulicami Świętojańską, Branickiego, Piastowską do kościoła pw. Ducha Świętego przy ul. Sybiraków 2, gdzie odbyła się Msza św. w intencji ofiar wywózki na Sybir. Następnie zaczęły się

Вшановуючи сибіряків

11 вересня в Білостоці відбувся ювілейний XV Міжнародний марш живої пам'яті польського Сибіру, що вшанував усіх тих, хто не повернувся із заслання або постраждав від радянських репресій. Девіз цього річного маршу звучав так: «Кінець війни, 1945–1989 нове поневолення».

Марш розпочався з виставлення почесної варти біля Катинського пам'ятника. Після виконання державного гімну до присутніх звернувся голова правління Спільки сибіряків Тадеуш Хведзь. Він привітав сибіряків із Польщі та з-за кордону, членів організації «Катинська сім'я», представників державних та місцевих органів влади, силових структур, духовенства, харцерів та особливих гостей – доньку генерала Владислава Андерса Анну-Марію Андерс.

Розпочинаючи XV Марш живої пам'яті польського Сибіру, Тадеуш Хведзь нагадав про трагічні сторінки історії та долі сибіряків. Значив також, що в цьому році відзначають дві дуже важливі річниці: 70-ту річницю закінчення Другої світової війни та 75-ту річницю першої, другої та третьої масових депортацій поляків у Сибір. Кінець війни не означав, що страждання депортованих осіб завершилися: «Ми пережили жахливі поневіряння та випробування. Проте Батьківщина не зустріла сибіряків так, як зустрічає своїх дітей любляча мати. Вона повелася як мачуха, як чужа, вороже й байдуже. Протягом усього

періоду існування Польської Народної Республіки ми не могли розповідати, де були, що робили та що бачили. За розмови на цю тему нас повертали туди, звідки ми прибули». Сибіряки не могли знову поселитися у своїх будинках, їм було дуже важко знайти роботу, слова «депортований» чи «на заслання» в біографіях їх змушували замінити на «я виїхав», а діти сибіряків зазнавали принижень за російський акцент у польській мові.

«Своїм найважливішим обов'язком сибіряки вважають ознайомлення молоді з історичною правдою. Ми хочемо, щоб пам'ять не ярила виликаних ран, а дозволяла допомогти молодому поколінню зрозуміти, що потрібно робити, щоб трагедія польського народу, пов'язана із засланнями в Сибір, не повторилася», – сказав Тадеуш Хведзь.

Після того, як до Катинського пам'ятника було покладено вінок та поставлено лампадки, католицький, православний та євангельсько-аугсбурзький священники поблагословили всіх учасників заходу. Потім марш вирушив вулицями Свентоянською, Браницькою та Пястовською до костелу Святого

Співпрацювати з польськими
фірмами

Współpracować z polskimi
firmami

сторінка 4

289 адміністративних послуг

289 usług administracyjnych

сторінка 5

Андрухович і «Karbido»: щораз
далі на захід

Andruchowycz i «Karbido»:
coraz dalej na zachód

сторінка 8

Збагатити свої знання з
полоністики

Poszerzyć wiedzę na temat
polonistyki

сторінка 9

Пізнавати історію завдяки
інтерактивним урокам

Poznawać historię dzięki
interaktywnym lekcjom

сторінка 11

урочистої при Grobie Nieznanego Sybiraka, jedynym takim pomniku na terenie całej Polski. Tutaj zgromadzeni wysłuchali hymnu Związku Sybiraków, przypominającym różne wydarzenia w historii, kończące się zesłaniami i wywózkami na Sybir.

Wojciech Kolarski, podsekretarz stanu w Kancelarii Prezydenta RP odczytał list prezydenta Andrzeja Dudy do uczestników i organizatorów Marszu, w którym nazwał to wydarzenie «wyjątkową manifestacją patriotyczną». Były w nim m.in. także takie słowa: «Hasło tegorocznego Marszu Żywej Pamięci Polskiego Sybiru «Koniec wojny, 1945–1989 nowe zniewolenie» przypomina, że dla wielu Polaków rok 1945 nie oznaczał powrotu do życia spokojnego, bezpiecznego i wolnego. (...) To trudne karty naszej zbiorowej pamięci. Jesteśmy jednak ją winni naszym przodkom, tym którzy poświęcali swe życie i zdrowie idei niepodległości Ojczyzny».

Pod pomnikiem odczytano także list od ministra obrony narodowej Tomasza Siemoniaka. Głos zabrali zastępca prezydenta Białegostoku Adam Poliński, zastępca szefa Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych Bożena Żelazowska, Wojewoda Podlaski Andrzej Meyer, Wicemarszałek Województwa Podlaskiego Maciej Żywno, córka generała Władysława Andersa Anna Maria Anders.

«Jestem po raz pierwszy w Białymstoku, po raz pierwszy na Marszu Sybiraków. To jest dzień, o którym nigdy nie zapomnę. Znajduję się w wolnej Polsce, o której mój ojciec marzył, ale nigdy nie dożył. Identyfikuję się dzisiaj z młodzieżą, dlatego że ja urodziłam się w wolnym świecie, za granicą, a nasza młodzież też nigdy nie przeżyła wojny» – powiedziała Anna Maria Anders. Podzieliła się także swoimi wspomnieniami o ojcu i przeżyciami ze swoich podróży do Polski, Rosji, Monte Cassino.

W skupieniu wysłuchali modlitwy za wszystkich poległych oraz ofiary zsyłek do Sybiru. Następnie odbył się apel poległych, w którym przywołano Polaków, którzy padli ofiarą wywózek do Syberii i łagrów, oraz żołnierzy, którzy zginęli na wszystkich frontach II wojny światowej, a także wszystkich walczących w polskich podziemi. Apel zakończył się słowami: «Do was zwracam się, potomni! Pochylcie w zadumie głowy, oddajcie cześć i honor

naszym rodakom, którzy oddali życie za naszą wolność i prawo do stanowienia o przyszłości. Dziś z honorem wypełniamy ich testament, zawierający się w hasło «Bóg, Honor, Ojczyzna». Po apelu zabrzmiała salwa honorowa. Marsz zakończył się złożeniem wieńców, wiązanek kwiatów oraz zapaleniem zniczy.

W dniu przeprowadzenia Marszu w Białymstoku można było obejrzeć liczne wystawy, przygotowane przez Muzeum Wojska w Białymstoku oraz Białostocki Oddział IPN. Były to m.in. wystawy «Marsz Żywej Pamięci Polskiego Sybiru – To już 15 lat», «Nowe zniewolenie», oraz ekspozycja poświęcona Obławie Augustowskiej. Wszyscy chętni mogli także wziąć udział w świętej liturgii w Katedralnej Cerkwi pw. Św. Mikołaja Cudotwórcy w Białymstoku celebrowanej przez Arcybiskupa Białostockiego i Gdańskiego Jakuba.

W XV Marszu Żywej Pamięci Polskiego Sybiru wzięło udział ok. 8 tys. osób z Polski i zagranicy, m.in. z Litwy, Łotwy, Estonii, Ukrainy, Białorusi, USA, Kanady, Australii, Wielkiej Brytanii. Po raz pierwszy wzięli w nim udział przedstawiciele powstałej niedawno w Łucku organizacji «Tatarzy Krymscy Wołynia». Prezes organizacji Serwer Zejnidinow podkreślił, że w tym ważnym dniu Tatarzy byli razem z Narodem Polskim. Pod Pomnikiem Grób Nieznanego Sybiraka Tatarzy z Wołynia złożyli wieniec z napisem: «Sybirakom Polski – Tatarzy Krymu». Naród Tatarski też doznał straszliwych represji od rosyjskich zaborców. Uczestnikiem wołyńskiej delegacji był także prezes Towarzystwa Kultury Ormiańskiej na Wołyniu «Loriberd» Kadżek Danielan.

Już tradycyjnie w Marszu uczestniczyli członkowie Stowarzyszenia Kultury Polskiej im. Ewy Felińskiej na Wołyniu, w tym sybiracy zrzeszeni w Kole Sybiraków działającym przy tej organizacji. W Marszu uczestniczyła m.in. pani Emilia Tworyńska, którą jako dziecko wraz z rodziną wywieziono na Syberię, przeszły w nim dzieci Sybiraków, uczestniczyli potomkowie Ewy Felińskiej, patronki Stowarzyszenia, która w XIX wieku też została zesłana na Syberię.

Natalia DENYSIUK
Foto: Iryna KANAHEJWA

Ducha, що на вулиці Сибіряків. Там відбулося богослужіння в пам'ять про жертви депортацій у Сибір. Після нього почалося урочисте вшанування біля Могили невідомого сибіряка – єдиного такого пам'ятника на території Польщі. Там було виконано гімн Співки сибіряків, у котрому згадуються різні події в історії, що закінчилися засланнями й депортаціями в Сибір.

Помічник міністра в Канцелярії президента РП Войцех Колярьський зачитав лист президента Анджея Дуди до учасників та організаторів маршу, в якому він назвав цю подію «винятковою патріотичною маніфестацією». Були в листі, зокрема, й такі слова: «Девіз цього гімну Маршу живої пам'яті польського Сибіру «Кінець війни, 1945–1989 нове поневолення» нагадує про те, що для багатьох поляків 1945 р. не означав повернення до спокійного, безпечного й вільного життя. (...) Це складні сторінки нашої спільної пам'яті. Ми зобов'язані нашим предкам, котрі поклали своє життя і здоров'я в ім'я незалежності Батьківщини».

Біля пам'ятника зачитали також лист від міністра національної оборони Томаша Семоняка. Там виступили заступник президента Білостока Адам Полінський, заступник керівника Управління у справах ветеранів та репресованих осіб Божена Желязовська, воєвода Підляського воєводства Анджей Мейер, заступник маршалка Підляського воєводства Мацей Живно, донька генерала Владислава Андерса Анна-Марія Андерс.

«Я вперше в Білостоці, вперше на Марші сибіряків. Це день, якого я ніколи не забуду. Я знаходжусь у вільній Польщі, про яку мій батько мріяв, але до якої так і не дожив. Сьогодні я ідентифікую себе з молоддю, тому що я народилася у вільному світі, за кордоном, наша мова також ніколи не знала війни», – сказала Анна-Марія Андерс. Вона поділилася своїми спогадами про батька та враженнями з подорожей до Польщі, Росії, Монте-Кассіно.

Присутні уважно слухали молитву за всіх полеглих та жертв депортацій у Сибір. Потім відбулася перекличка полеглих, під час якої згадано поляків, котрих вивезли в Сибір та вислали до таборів, солдатів, котрі загинули на всіх фронтах Другої світової війни, а також усіх, хто боровся в польському підпіллі. Перекличка завершилася словами: «Звертаюся до вас, нащадки! Схиліть у задумі голови, віддай-

те шану й честь нашим співвітчизникам, котрі віддали життя за нашу свободу і право на майбутнє. Сьогодні ми виконуємо їхній заповіт, вся суть якого в гаслі: «Бог, Честь, Батьківщина». Після переклички пролунав почесний залп. Марш закінчився покладанням вінків, квітів та запаленням лампадок біля пам'ятника.

У день проведення маршу в Білостоці можна було відвідати різні виставки, котрі підготували Музей війська в Білостоці та Білостоцький відділ ІПН. Це, зокрема, були виставки «Марш живої пам'яті польського Сибіру – вже 15 років», «Нове поневолення». Біля костелу Святого Духа було виставлено експозицію, присвячену Августовській обławі (операція, проведена в 1945 р. Червоною армією з метою ліквідації антикомуністичного підпілля в районі Сувалок та Августова, – ред.). Всі охочі могли взяти участь у святій літургії в церкві Святого Миколи Чудотворця в Білостоці, котру відслужив архієпископ Білостоцький та Гданський Якуб.

Учасниками XV Маршу живої пам'яті польського Сибіру стали близько 8 тис. осіб із Польщі, Литви, Латвії, Естонії, України, Білорусі, США, Канади, Австралії, Великобританії. Вперше в ньому взяли участь представники громадської організації «Кримські татари Волині», котра нещодавно утворилася в Луцьку. Голова організації Сервер Зейнідінов підкреслив, що в цей важливий день татари були разом із польським народом. На Могилі невідомого сибіряка татари з Волині поклали вінок із написом: «Сибірякам Польщі – татари Криму». Татарський народ, подібно до польського, зазнав від російських загарбників жахливих репресій і поневолення. Серед учасників волинської делегації також був керівник Товариства вірменської культури на Волині «Лоріберд» Каджек Даниелян.

Уже традиційно в марші взяли участь члени Товариства польської культури на Волині імені Еви Фелінської, зокрема члени Кола сибіряків, котре діє при цій організації. У марші взяла участь Емілія Творинська, яку дитиною разом із сім'єю вивезли в Сибір. Пройшли в ньому й діти сибіряків, а також нащадки патронки товариства Еви Фелінської, яку в XIX ст. теж засудили до заслання в Сибір.

Natalia DENYSIUK
Foto: Iryna KANAHEJWA

Stowarzyszenie Kultury Polskiej im. Ewy Felińskiej na Wołyniu składa serdeczne podziękowania Zarządowi Głównemu Związku Sybiraków, a także władzom miasta Białegostoku za zaproszenie na XV Międzynarodowy Marsz Żywej Pamięci Polskiego Sybiru.

Zarząd Stowarzyszenia Kultury Polskiej im. Ewy Felińskiej na Wołyniu

Towarzystwo polskiej kultury na Wołynie imeni Evi Felinskiej vislovljuje širu podjaku Holovnomu pravlinniu Spilki sibirjakiv ta mis'kij vladі Bilostoka za zaprosennja na XV Mižnarodnij marš živoj pam'jati pol's'kogo Sibiru.

Pravlinnia Towarystva pol's'kogo kultury na Wołynie imeni Evi Felinskiej

W Kuzniecowsku będzie kościół

12 września w Kuzniecowsku odbyła się polowa msza święta z okazji poświęcenia ziemi na placu, gdzie stanąć ma pierwsza w tym mieście świątynia Kościoła rzymskokatolickiego pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny.

Mszę koncelebroowali księża rzymskokatolicki pod przewodnictwem ks. bpa Witalija Skomarowskiego, Ordynariusza Diecezji Łuckiej Kościoła rzymskokatolickiego; na mszę przybyli także przedstawiciele Kościoła prawosławnego i Kościoła greckokatolickiego, członkowie kuzniecowskiej wspólnoty katolickiej, a także przedstawiciele miejscowej administracji na czele z merem miasta – Ihorem Kucem.

Na uroczystość przybyła kilkudziesięcioosobowa delegacja Straży Granicznej, na czele z gen. Jarosławem Frączykiem i oficerami SG z różnych części Polski. Po uroczystościach kościelnych delegacja z Polski zwiedziła centrum informacyjne elektrowni atomowej, po czym udała się do Sarn.

13 września w sarnieńskim kościele garnizonowym ks. bp Witalij Skomarowski, w asyście kapłanów Kościoła rzymskokatolickiego, odprowadził mszę św. w intencji poległych żołnierzy Korpusu Ochrony Pogranicza po napaści Związku Sowieckiego na Polskę. Tradycyjnie już w tej mszy uczestniczyli przedstawiciele polskiej Straży Granicznej, w tym delegacja Nadbużańskiego Oddziału SG w Chełmie im. 27 Wołyńskiej Dywizji AK, oficerowie i żołnierze sarnieńskiej jednostki wojskowej, przedstawiciele Polonii i miejscowej administracji, na czele z panią Switłaną Usyk – merem miasta.

Dzięki wielkiej gościnności ks. proboszcza Władysława Łukasiewicza po mszy odbyło się serdeczne spotkanie Polaków i Ukraińców, w czasie którego tematy z czasów drugiej wojny światowej przeplatały się z aktualną, bardzo trudną sytuacją na Ukrainie.

Goście z Polski w drodze powrotnej odwiedzili miejscowość Bazaltowe, miejsce kaźni w 1943 r. Polaków – mieszkańców ówczesnej Janowej Doliny.

Delegacji polskiej towarzyszył przedstawiciel KG RP w Łucku – konsul Krzysztof Sawicki.

luck.msz.gov.pl

У Кузнецовську буде костел

12 вересня в Кузнецовську відбулося польове богослужіння, під час якого освятили землю на місці, де невдовзі побудують перший у цьому місті римо-католицький храм Успіння Пресвятої Богородиці.

Месу провели римо-католицькі священики на чолі з єпископом Віталієм Скомаровським – ординарієм Луцької дієцезії. На богослужіння прибули представники православної

та греко-католицької церков, католицької спільноти Кузнецовська, а також члени місцевої адміністрації на чолі з мером міста Ігорем Куцом.

На урочистість завітали чисельна делегація Прикордонної варті на чолі з генералом Ярославом Фрончиком та офіцери Прикордонної варті з різних регіонів Польщі. Після церковних урочистостей делегація з Польщі відвідала інформаційний центр атомної електростанції, а потім вирушила в Сарни.

13 вересня в Сарненському гарнізонному храмі єпископ Віталій Скомаровський разом зі священиками римо-католицької церкви провів богослужіння в пам'ять про солдатів Корпусу охорони пограниччя, які загинули після нападу Радянського Союзу на Польщу. Вже традиційно в цьому богослужінні взяли участь представники польської Прикордонної варті, зокрема делегація Надбужанського відділу прикордонної варті в Хелмі, 27-ма Волинська дивізія АК, офіцери й солдати Сарненської військової частини, члени польської громади міста та місцевої адміністрації на чолі з мером міста Світланною Усик.

Завдяки гостинності настоятеля отця Владислава Лукасевича після богослужіння відбулася тепла зустріч поляків і українців, під час якої говорили про Другу світову війну та вкрай складну ситуацію в Україні.

Гості з Польщі на зворотному шляху відвідали село Базальтове, де в 1943 р. загинули поляки – мешканці тодішньої Янкової Долини.

Польську делегацію супроводжував представник Генерального консульства РП у Луцьку – консул Кшиштоф Савицький.

luck.msz.gov.pl

Uniwersytet Trzeciego Wieku z Chełma w Łucku

Університет третього віку з Холма в Луцьку

W dniach 3–4 września 2015 r. w Łucku gościła grupa seniorów z Uniwersytetu Trzeciego Wieku z Chełma.

Program pobytu na Ukrainie obejmował zwiedzanie stolicy Wołynia i Włodzimierza Wołyńskiego oraz bliższe poznanie się z członkami i seniorami skupionymi wokół Towarzystwa Kultury Polskiej im. Tadeusza Kościuszki w Łucku. Grupa zwiedziła najciekawsze zabytki Łucka, między innymi: Stare Miasto, Zamek Lubarta, Katedrę Św. Apostołów Piotra i Pawła, Wschodnioeuropejski Uniwersytet im. Łesi Ukrainki, Muzeum Ikony, Muzeum Krajoznawcze, a także wybrane świątynie łuckiego Śródmieścia. Następnego dnia goście wyjechali do Włodzimierza Wołyńskiego.

Niezwykłe miłym akcentem było wieczorne spotkanie, podczas którego m.in. śpiewano pieśni po polsku i ukraińsku, przy akompaniamencie akordeonu, na którym z wielką pasją grał Mykoła Jakimczuk. Wieczór uświetnił chór Wołyńskie Panie pod dyktando Tamary Hronowskiej.

Koordynatorem tego przedsięwzięcia ze strony polskiej był Pan Zygmunt Gardziński, a ze strony ukraińskiej – Pani Nina Poremska, Prezes Towarzystwa Polskiej Kultury im. Tadeusza Kościuszki. Nina Poremska, dziękując Gościom za wizytę, podkreśliła, że wiek w życiu człowieka nie stanowi żadnej przeszkody w nawiązywaniu

nowych kontaktów i przyjaźni. Bo przecież to od nas samych zależy, czy będziemy się czuli potrzebni w naszym środowisku, żeby swoją wiedzę i doświadczeniem dzielić się z innymi. Wyraziła też nadzieję na owocną współpracę. Przedstawiciele UTW przekazali dla Towarzystwa wiele wartościowych książek w języku polskim.

UTW w Chełmie działa pod patronatem Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej oraz Chełmskiego Towarzystwa Naukowego, a oferta programowa obejmuje szeroko pojętą edukację i promowanie aktywnego uczestnictwa w kulturze, a projekt jest uzupełniany m.in. wycieczkami.

Warto przypomnieć, że dzięki inicjatywie profesor Haliny Szwarz, 12 listopada 1975 r. zainaugurowano w Polsce pierwszy rok akademicki Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Polska była trzecim krajem na świecie, za Francją i Belgią, która rozwinęła ruch włączający w życie społeczne osoby starsze.

Jadwiga DEMCZUK,
nauczycielka delegowana do pracy dydaktycznej za granicę
przez Ośrodek Rozwoju Polskiej Edukacji za Granicą

3–4 вересня 2015 р. в гості до Луцька прибула група слухачів з Університету третього віку в Холмі.

Програма перебування в Україні охоплювала відвідання обласного центру Волині та Володимира-Волинського, а також ближче знайомство з членами Товариства польської культури імені Тадеуша Костюшка. Група відвідала найцікавіші пам'ятки Луцька, зокрема Старе місто, Замок Любарта, Кафедральний костел Святих апостолів Петра і Павла, Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, Музей ікони, Краєзнавчий музей, а також вибрані святині луцького середмістя. Наступного дня гості виїхали до Володимира-Волинського.

Особливо приємною була вечірня зустріч, під час якої під акомпанемент акordeону, на якому з великою майстерністю грав Микола Якимчук, співали пісні польською та українською мовами. Вечір прикрасив своїм співом хор «Волинські пані» під керівництвом Тамари Грановської.

Координатором цього заходу від польської сторони був Зигмунт Гардзінський, а від української – Ніна Поремська, голова ТПК імені Тадеуша Костюшка. Ніна Поремська, дякуючи гостям за візит, підкреслила, що вік у житті людини не є жодною перешкодою для налагодження нових контактів та дружніх відносин.

Лише від нас самих залежить, чи ми почуватимемося потрібними в навколишньому середовищі, щоб своїм досвідом та знаннями ділитися з іншими. Також вона висловила надію на результативну співпрацю. Представники УТВ передали товариству багато цінних книг польською мовою.

УТВ у Холмі діє під патронатом Державної вищої професійної школи та Холмського наукового товариства, а його програма охоплює широкий спектр навчальних дисциплін і популяризацію активної участі в культурних подіях, проект доповнюється подорожами.

Варто пригадати, що завдяки ініціативі професора Халіни Шварц 12 листопада 1975 р. у Польщі розпочався перший навчальний рік Університету третього віку. Польща була третьою країною у світі, після Франції та Бельгії, яка почала рух, пов'язаний із включенням у суспільне життя старших осіб.

Ядвіга ДЕМЧУК,
вчителька польської мови, скерована в Україну
Осередком розвитку польської освіти за кордоном

Ukraińscy przedsiębiorcy wiążą swoją przyszłość z Polską

Українські бізнесмени пов'язують своє майбутнє з Польщею

Дlaczego Ukraińcom warto inwestować w Lubelszczyznę, a także, jak to zrobić najlepiej, jakie są korzyści ze współpracy z polskimi firmami, jakich trudności mogą oczekiwać ukraińscy przedsiębiorcy podczas wejścia na polski rynek: to główne problemy, które omówiono w dniach 7–10 września w Lublinie.

W tych dniach zorganizowano duże przedsięwzięcie gospodarcze pod tytułem «Wielosektorową Przyjazdową Misję Gospodarczą z Ukrainy». Biznesmeni z różnych regionów Ukrainy przyjechali do Lublina, aby dowiedzieć się więcej o możliwościach dalszej współpracy. Jest to jedno z głównych działań w ramach projektu «Sieć Centrów Obsługi Inwestorów i Eksporterów» współfinansowanego przez Unię Europejską.

W pierwszym dniu spotkania wszystkich uczestników powitali przedstawiciele Marszałka Województwa Lubelskiego, Konsulatu Generalnego Ukrainy w RP, Prezydenta Miasta Lublin. O inwestycyjnej atrakcyjności Lubelszczyzny opowiedziała ekspert pro-eksport w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Lubelskiego Magda Osiak. Barbara Sokolnicka, ekspert pro-biznes, przedstawiła program «Sieci Centrów Obsługi Inwestorów i Eksporterów», który sprzyja rozwojowi współpracy gospodarczej.

Uczestnicy misji z Ukrainy wraz z przedstawicielami różnych przedsiębiorstw z Polski wzięli udział także w konferencji, zorganizowanej przez Wschodnie Forum Gospodarcze LUB-INVEST. Nie zabrakło dyskusji, prezentacji i omówienia najważniejszych sektorów gospodarki, które mają perspektywę rozwoju i w które może wejść biznes. Ciekawy był też program rozwoju projektów inwestycyjnych w obwodzie rówieńskim. Przedstawiciele władz Równego i obwodu opowiedzieli o swoich doświadczeniach i zaprosili do współpracy polskich partnerów.

Niestety, kraje UE dzisiaj nie śpieszą się inwestować na Ukrainie. Powodem jest nie tylko wojna, ale też niestabilny klimat inwestycyjny. Polscy analitycy oszacowali ryzyko straty inwestycji na Ukrainie na około 90 proc. Oznacza to, że tylko jedna z dziesięciu finansowanych na Ukrainie inicjatyw może przynieść zysk lub przynajmniej nie będzie wiązała się ze stratami.

Otóż w warunkach wojny i niepewnego jutra, ukraińskim biznesmenom warto poszukać nowych możliwości dla dywersyfikacji własnych interesów biznesowych. Zapytaliśmy niektórych uczestników konferencji o nowe możliwości gospodarcze.

Michał Bożym, Zastępca Burmistrza Parczewa, miasta partnerskiego Lubomla:

«Widzę, że na Ukrainie na poziomie władz lokalnych zmienia się pokolenie ludzi. Oni już myślą w sposób europejski. Dlatego obserwuję zmiany w naszym państwie z wielkim optymizmem. Kibicuję Ukrainie i mam nadzieję, że uda się wam zreformować system samorządowy, dać więcej kompetencji samorządom terytorialnym, jak to się stało w Polsce. Po skutecznych reformach w centralnych organach władzy i w organach samorządowych za kilka lat razem spotkamy się w UE. Nas też Niemcy przygotowywały do UE. Chociaż wcześniej mieliśmy bardzo złe relacje z zachodnim sąsiadem. Mimo tego, Niemcy stały się ambasadorem naszego kraju w drodze do UE. Teraz mam nadzieję, że Polska będzie dobrym przykładem dla Ukrainy. Kiedy teraz jeździmy na Ukrainę do małych miasteczek i w rejony, sytuacja przypomina nam Polskę na początku lat 90-tych. W Polsce już widzimy jakościowe zmiany. Jeśli będziecie mieli mądre kierownictwo, dostaniecie szansę na szybki i wielki skok do przodu».

Ruslan Monicz, założyciel firmy «Sojowy wiek»:

«Nikt nie pomoże Ukrainie się rozwijać, jeśli sami tego nie zechcemy i nie dołożymy wszelkich starań. Największą głupotą jest czekanie na pomoc z zewnątrz. Warto samemu się organizować i pracować. Nasza firma intensywnie współpracuje ze Wschodem, m.in. z Rosją i

Kazachstanem. Dlatego byliśmy zmuszeni w pewnym stopniu zmienić specyfikę działalności naszego biznesu. Otworzyliśmy przedsiębiorstwo w Rosji, pracujemy na ich rynku. Jeśli Poroszenko wojna nie przeszkadza prowadzić działalności w Rosji, nam też nie przeszkadza».

Artur Czapla, dyrektor firmy «Giedi LLC» produkującej instalacje gazowe:

«W związku ze skomplikowaną sytuacją gospodarczą Ukraińcy zaczęli zwracać uwagę na cenę, a nie na jakość wyposażenia, produktów. Macie wiele możliwości, jeśli chodzi o eksport waszych towarów do krajów Europy Zachodniej. Jednak podstawowa zasada wejścia na rynek zachodni – jakość produkcji. Średnie i małe przedsiębiorstwa nie zawsze o tym pamiętają. Dzisiaj mam kontakty biznesowe z przedsiębiorcami z Rówieńszczyzny. Odczuwam problemy sprzedaży naszej produkcji na rynek ukraiński w związku ze słabą zdolnością nabywczą Ukraińców».

Zbigniew Wojciechowski, zastępca prezesa Lubelskiej Fundacji Wspierania Biznesu i Współpracy Międzynarodowej:

«Bardzo ubolewam za Ukrainę w związku z wojną, jaką na wschodzie państwa toczą organizacje terrorystyczne, popierane przez Rosję. Jestem przekonany, że gdyby nie było rosyjskiej agresji, aneksji Krymu, sytuacja byłaby spokojna. Bardzo się martwię, ponieważ giną ludzie, młodzi Ukraińcy».

Mówiąc o relacjach polsko-ukraińskich, mogę powiedzieć, że nie nastąpiło ich ocieplenie. Jestem miłośnikiem naszego pojednania, jednak na warunkach prawdy. Z drugiej strony Polacy też powinni poprosić o wybaczenie za swoje działania, kiedy zdarzały się tragiczne sytuacje w stosunku do strony ukraińskiej. Młode pokolenie musi żyć w zgodzie i przyjaźni, ponieważ nie ma innego wyjścia. Jeśli Polska, Ukraina, kraje bałtyckie będą działać wspólnie, będzie zachowana pewna równowaga polityczna i gospodarcza jeśli chodzi o Rosję, jak i o Niemcy.

We współpracy gospodarczej nasze relacje się nie polepszyły. Dotychczas istnieje wiele zakazów, na przykład na wwożenie mięsa na Ukrainę. Polscy rolnicy coraz częściej mówią o tym, że wspierają Ukrainę w blokadzie Rosji, ale Ukraina, tak samo jak Putin, zamknęła swoje granice. Otwarcie rynku na produkty z Polski doprowadziłoby do obniżenia cen. Dla ukraińskiego konsumenta byłoby to korzystne. Przypominam, kiedy stowarzyszenie, którego jestem prezesem («Wspólne Korzenie») zorganizowało pomoc humanitarną dla ofiar wojny na Wschodzie i ciężarówka z pomocą, ubraniami, zasobami higieny ruszyła na Ukrainę, na polskiej granicy wszystkie formalności zostały załatwione w ciągu pół godziny, zaś na stronie ukraińskiej to trwało dwie doby. Nasza ciężarówka została skierowana do jednostki wojskowej i tylko po interwencji znajomych w kolejnym dniu, celnicy ją sprawdzili i przepuścili. Nie rozumiem tego. Chociaż niektórzy mi udowadniają, że na Ukrainie są pewne grupy biznesowe, którym wwożenie artykułów gospodarczych i produktów nie jest na rękę».

Serhij Tarasiuk, dyrektor prywatnej fundacji inwestycyjnej «West Capital Investment Group» (Luck):

«Dzisiaj musimy opracować nową strategię rozwoju Ukrainy jako państwa. Także nie mamy prawa współpracować z państwem, w którym działa reżim Putina. Rosja nie posiada żadnego przedsiębiorstwa produkcyjnego, które można byłoby nazwać innowacyjnym lub wykorzystującym nowoczesne technologie».

Чому українцям варто інвестувати в Люблінщину, а також як краще це робити, наскільки вигідно співпрацювати з польськими фірмами, які труднощі можуть чекати українських підприємців під час виходу на польські ринки – головні питання, що обговорювали упродовж 7–10 вересня в Любліні.

У цей час там відбувалося масштабне економічне дійство під назвою «Багатосекторна торгово-економічна місія з України». Бізнесмени з різних кутків України з'їхалися до Любліна, щоб дізнатися більше про можливості подальшої співпраці. Це один із провідних заходів проекту «Мережа центрів обслуговування інвесторів та експортерів», що фінансувався Європейським Союзом.

У перший день семінару всіх учасників привітали представники маршалка Люблінського воєводства, Генерального консульства України в Любліні, Люблінського міського голови. Про інвестиційну привабливість Люблінщини розповіла експерт з експорту управління маршалка Люблінського воєводства Магда Осяк. Барбара Сокольницька, експерт із бізнесу, представила програму «Мережі інвесторів та експортерів», яка сприяє встановленню економічного співробітництва.

Учасники місії з України відвідали іншу конференцію, організовану компанією «LUB-INVEST», у якій взяли участь представники різних фірм з України та Польщі. Не забrakло дискусій, представлено та обговорено найважливіших секторів економіки, які мають перспективи розвитку і в яких можна працювати бізнесменам. Цікавою видалася програма розвитку інвестиційних проектів у Рівненській області. Представники міської та обласної влади цього регіону розповіли про напрацювання й запросили до співпраці польських партнерів.

На жаль, країни ЄС нині не поспішають інвестувати в різні проекти в Україні. Причина не лише у війні, але й у нестабільному інвестиційному кліматі. Польські аналітики визначили ризики втрат під час інвестицій в Україні – приблизно 90 %. Тобто лише кожна десята фінансована в Україні ініціатива може принести прибуток чи, бодай, не буде пов'язана зі втратами.

Отже, в умовах війни та невизначеності українським бізнесменам і представникам великих корпорацій варто шукати нові місця, щоб диверсифікувати власні бізнес-інтереси. «Волинський монітор» поцікавився в деяких учасників конференції про нові економічні можливості.

Міхал Божим, заступник міського голови Парчева, міста-побратима Любомля:

«Бачу, що в Україні на місцевому рівні змінюються покоління людей у владі. Вони вже мислять по-європейськи. Тому дивлюся на зміни у вашій державі з великим оптимізмом. Уболюю за Україну й маю надію, що вам вдасться реформувати систему самоврядування, більше компетенції надати органам самоврядування, як це є в Польщі. Після результативних реформ у центральних органах влади та в органах самоврядування через кілька років зустрінемося в ЄС. Нас також Німеччина спрямовувала до Євросоюзу. Хоча до цього ми мали дуже погані стосунки з нашим західним сусідом. Попри це, Німеччина стала дипломатом нашої країни у прагненні ввійти до ЄС. Тепер маю надію, що Польща буде добрим прикладом для України. Коли ми зараз їздиво до України в невеликі містечка та райони, то ситуація там нагадує Польщу початку 90-х років. У Польщі вже бачимо якісні зміни. Якщо матимете мудре керівництво, то отримаєте шанс на швидкий і великий стрибок вперед».

Руслан Моніч, засновник компанії «Соєвий вік»:

«Ніхто не допоможе Україні розвиватися, якщо ми самі цього не захочемо й не прикладемо для цього зусиль. Найбільша дурниця – чекати на допомогу ззовні. Варто самим са-

моорганізуватися та працювати. Наша фірма активно працює зі Сходом, зокрема з Росією та Казахстаном. Для цього ми були змушені дещо змінити специфіку діяльності нашого бізнесу. Відкрили підприємство в Росії, працюємо на їхньому ринку. Як Порошенку війна не перешкоджає працювати в Росії, так і нам вона не заважає».

Артур Чапля, директор компанії «Giedi LLC», що виготовляє газове обладнання:

«У зв'язку з непростотою економічною ситуацією українці почали звертати увагу на ціну, а не на якість обладнання, продуктів. Ви маєте багато можливостей, якщо йдеться про експорт ваших товарів до Західної Європи. Проте головне правило входу на західний ринок – якість продукції. Середні та малі підприємства не зажди про це думають. Нині маю бізнес-контакти з підприємцями з Рівненщини. Відчуваю проблеми продажу нашої продукції на український ринок через невелику закупівельну спроможність українців».

Збігнев Войцеховський, заступник голови Люблінського фонду підтримки бізнесу та міжнародної співпраці:

«Дуже вболіваю за Україну через війну, яку на сході держави ведуть терористичні організації, що їх підтримує Росія. Впевнений, яби не було російського втручання, анексії Криму, підтримки терористичних груп, то ситуація була б спокійною. Дуже переживаю, оскільки гинуть люди, молоді українці».

Говорячи про польсько-українські відносини, скажу, що не настало їхнє покращення. Я прихильник нашого поєднання, проте на умовах правди. З іншого боку, поляки також повинні попросити вибачення за свої дії, коли траплялися трагічні ситуації щодо української сторони. Молоде покоління мусить жити в згоді та приязні, бо немає іншого виходу. Якщо Польща, Україна, прибалтійські держави будуть діяти спільно, то буде певна рівновага стосовно Росії та Німеччини, як політична, так і економічна.

В економічній співпраці наші відносини не покращилися. До цього часу існує багато заборон, наприклад на ввіз м'яса в Україну. Польські фермери все частіше говорять про те, що підтримують Україну в блокаді Росії, а Україна, як і Путін, закрила свої кордони. Відкриття ринку на продукти з Польщі призвело б до падіння цін. Для споживача в Україні це було б корисним. Пригадую, коли товариство, яке очолюю («Спільне коріння»), організувало гуманітарну допомогу для жертв війни на Сході й вантажівка з допомогою, одягом, гігієнічними засобами вирушила до України, на польському кордоні всі формальності залагодили впродовж півгодини, а на українському боці це зайняло дві доби. Нашу вантажівку відігнали до військової частини, і лише після втручання знайомих наступного дня її перевірили митники і пропустили. Я цього не розумію. Хоча мені доводять, що в Україні є певні бізнес-групи, яким невигідно, аби до вас привозили промислові товари та продукти харчування».

Сергій Тарасюк, директор приватного інвестиційного фонду «West Capital Investment Group» (м. Луцьк):

«Сьогодні ми мусимо розробляти нову стратегію розвитку України як держави. Також ми не маємо права співпрацювати з державою, де діє путінський режим. У Росії немає жодного виробництва, яке б було інноваційним чи технологічним. Великі фінансові проблеми зараз переживають також Європейський Союз

Дуже труднощі фінансове obecnie przeżywają także Unia Europejska i USA. Dlatego Ukraina i Polska zyskują szansę. Powinniśmy pracować nad formą relacji gospodarczych, które pozwoliłyby na utworzenie pasma od krajów bałtyckich przez Polskę, Ukrainę aż do Turcji, gdzie byłyby wykorzystywane nowoczesne technologie, innowacyjność. Szczególnie skuteczna moim zdaniem będzie praca w programach ekologicznych, energetycznych, gospodarce rolnej. 81 mld euro UE skierowuje na rozwój programów regionalnych, musimy to wykorzystać dla naszego wspólnego postępu».

Sergij Sierikow, właściciel firmy handlowej «О-дисконт» (przeniósł swój biznes z okupowanego Doniecka do Kijowa):

«Хочу диверсифікувати свій бізнес. Справа, którą budowałem od 20 lat, raptem rozpadła się w jednym momencie, kiedy zaczęła się wojna na wschodzie Ukrainy. Dlatego widzę perspektywę rozwoju swojego biznesu, kiedy jego część przeniosę do Europy, a część zostawię na Ukrainie. Właśnie Polskę rozpatrzuję jako kraj, gdzie wykorzystam swój potencjał. W Poznaniu już od pięciu lat studiuje moja córka. Mam

tam dużo partnerów, którzy są pozytywnie nastawieni do Ukraińców. Przez cały okres swojej działalności nigdy nie liczyłem na kogokolwiek i nie otrzymywałem pomocy. Dzięki tej konferencji dostałem wiele informacji, które mi się przydadzą».

Dwa razy uczestnicy konferencji mieli możliwość przeprowadzenia wstępnych negocjacji z potencjalnymi partnerami w formacie «B2B», podczas których można było omówić najważniejsze kwestie biznesowe. Eksperti z firm consultingowych i prawniczych organizowali konsultacje na temat form prawnych inwestowania ukraińskich przedsiębiorców w Polsce, opowiedzieli o prawie gospodarczym, podatkowym i celnym.

Szczególnie ciekawe i dynamiczne okazały się wizyty studyjne ukraińskich przedsiębiorców do firm Lubelszczyzny. Polscy przedsiębiorcy z zakresu inżynierii mechanicznej, gospodarki rolnej, produkcji żywnościowej, przemysłu lekkiego podzielili się doświadczeniami w zakresie rozwoju biznesu oprowadzając wycieczki po własnych przedsiębiorstwach.

Wiktor JARUCZYK

i США. Тому отримують шанс Україна та Польща. Зараз ми повинні працювати над формою економічних відносин, під час яких утворився б пояс від прибалтійських країн через Польщу, Україну й аж до Туреччини, де використовували б нові технології, інноваційність. Особливо ефективно бачу роботу в екологічних, енергетичних програмах, сільському господарстві. 81 млрд євро зараз виділено Євросоюзом для розвитку регіональних програм, що потрібно використати для нашого спільного прогресу».

Сергій Серіков, власник торгівельної фірми «О-дисконт» (перевів свій бізнес із окупованого Донецька до Києва):

«Хочу диверсифікувати свій бізнес. Справа, яку я будував 20 років, раптово обвалилася в одну мить, коли розпочалася війна на сході України. Тому бачу перспективу розвитку свого бізнесу, коли частину його перенесу в Європу, а частину лишу в Україні. Саме Польщу розглядаю як країну, де використаю свій потенціал. У Познані вже п'ять років навчається моя донька. Там маю багато партнерів, які сприймають українців позитивно. За весь період своєї діяльності я ні на кого не розра-

ховував і допомоги не отримував. Завдяки цій конференції одержав більше інформації, яка стане в пригоді».

Двічі учасники конференції мали можливість провести знайомства та вступні переговори із потенційними партнерами у форматі «B2B», коли можна було віч-на-віч обговорити найважливіші бізнес-проблеми із зацікавленою стороною. Експерти з консалтингово-юридичних фірм проводили консультації щодо правових форм інвестування українських підприємців у Польщі, розповіли про особливості економічного, податкового й митного законодавства.

Особливо цікавими та динамічними вдалися виїзні навчальні зустрічі українських підприємців до фірм Люблінщини. Польські бізнесмени в галузі машинобудування, сільського господарства, продуктів харчування, легкої промисловості поділилися досвідом розвитку бізнесу, провівши екскурсії на власних підприємствах.

Віктор ЯРУЧИК

Punkt informacyjny dla cudzoziemców

18 września w Centrum Świadczenia Usług Administracyjnych miasta Łuck otwarto Punkt Informacyjno-Konsultacyjny dla Cudzoziemców.

Na otwarciu byli obecni Mer Miasta Łuck Mykoła Romaniuk, dyrektor Centrum Świadczenia Usług Administracyjnych Larysa Karpiak, prezes Organizacji Pozarządowej «Fundacja Rozwoju Lokalnego» Petro Werzun, kierujący sprawami komitetu wykonawczego Rady Miasta Iwano-Frankiwn Andrzej Łys, goście z Polski, m.in. Sekretarz Miasta Lublin Andrzej Wojewódzki oraz dyrektor Biura Obsługi Mieszkańców w Lublinie Monika Artymiak.

Działalność Punktu Obsługi Cudzoziemców rozpoczęto w ramach projektu «Poprawa świadczenia usług administracyjnych dla mieszkańców regionów transgranicznych poprzez tworzenie sieci centrów świadczenia usług administracyjnych i rozwoju współpracy między Centrum Świadczenia Usług Administracyjnych w Łucku, Centrum Świadczenia Usług Administracyjnych w Iwano-Frankiwnsku oraz Biurem Obsługi Mieszkańców w Lublinie». Projekt rozpoczął się jeszcze w marcu 2013 r. i jest realizowany dzięki Programowi Współpracy Transgranicznej Polska-Białoruś-Ukraina oraz finansowany ze środków Unii Europejskiej.

Na otwarciu punktu informacyjnego Mer Łucka Mykoła Romaniuk podziękował wszystkim osobom, związanym z projektem, za pracę na rzecz realizacji przedsięwzięcia, a także zauważył, że Łuckie Centrum Świadczenia Usług Administracyjnych świadczy najwięcej usług wśród podobnych ukraińskich ośrodków, a także zgodnie z przeprowadzonym badaniem, jest jednym z najlepszych na Ukrainie.

Larysa Karpiak poinformowała, że w ramach projektu odbyły się liczne wizyty studyjne, seminaria, warsztaty dla doskonalenia pracy z klientami, udało się znacznie podnieść materialną bazę łuckiego ośrodka, został stworzony oddział służby migracyjnej, pojawiły się nowe miejsca pracy, w ramach projektu kupiono także urządzenia biurowe. Obecnie ukraińscy obywatele mogą złożyć tam odpowiednie dokumenty i otrzymać ukraiński paszport zagraniczny. Dyrektor ośrodka powiedziała, że od czerwca 2015 r. centrum świadczy 10 usług online, a do końca roku tę liczbę planują zwiększyć do 50. Także poinformowała, że w ciągu 8 miesięcy do Centrum Świadczenia Usług Administracyjnych Łucka zwróciło się 137 tys. klientów obwodu wołyńskiego i innych regionów Ukrainy. «Im lepsza będzie jakość świadczonych przez nas usług, tym częściej do nas będą się zwracać. Dzisiaj mamy możliwość utworzyć Punkt Obsługi Cudzoziemców, ponieważ do nas często zwracają się mieszkańcy innych krajów, którzy chcą zarejestrować swój biznes, kapitał statutowy w Łucku, sformalizować prawo własności na mieszkanie lub działkę», – podsumowała Larysa Karpiak.

«Najbardziej pozytywny wynik naszej działalności to komunikacja, wymiana doświadczeń, spotkania fachowców. Już przez

kilka lat ściśle współpracujemy. Nie tylko szkolimy pracowników ze strony ukraińskiej, ale też uczymy się od nich» – podzielił się swoimi spostrzeżeniami Sekretarz Miasta Lublin Andrzej Wojewódzki, dodając, że do Biura Obsługi Mieszkańców w Lublinie zwraca się wielu studentów, m.in. z Ukrainy.

Dyrektor Biura Obsługi Mieszkańców w Lublinie Monika Artymiak z kolei powiedziała, że największy problem, z którym spotykają się cudzoziemcy to bariera językowa, a także niezrozumienie usług administracyjnych i obowiązujących procedur.

Prezes «Fundacji Rozwoju Lokalnego» Petro Werzun poinformował, że projekt będzie trwał do grudnia 2015 r. i jego budżet wynosi 216 tys. euro. «Cel projektu polega na tym, by w Łucku, Iwano-Frankiwnsku i Lublinie mieszkańcy, niezależnie od narodowości, otrzymywali maksymalną liczbę usług administracyjnych. Budujemy trójkąt otwartości na wszystkie granice» – powiedział kierownik projektu.

Szczegółowe informacje o działalności Punktu Obsługi Cudzoziemców przedstawiła jego administrator Kateryna Koszkińska: «Świadczymy 289 usług administracyjnych. Najczęściej cudzoziemcy zwracają się do nas w związku z rejestracją prawa własności na mienie ruchome lub nieruchome, rozpoczęciem działalności gospodarczej. W ciągu miesiąca o nasze konsultacje ubiega się około 50 osób z Polski, Australii, Niemiec, Wielkiej Brytanii i innych krajów».

Po uroczystości otwarcia wszyscy chętni mogli wziąć udział w szkoleniu «Działalność Centrum Świadczenia Usług Administracyjnych w Łucku», na którym pracownicy placówki opowiedzieli o celu jej stworzenia, wyliczyli zadania, nad którymi pracują, pokazali jak korzystać z usług online i zabrali chętnych na wycieczkę do poszczególnych miejsc pracy.

Olga SZERSZEŃ
Foto: vip.volyn.ua

Інформаційний пункт для іноземців

18 вересня в Центрі надання адміністративних послуг міста Луцька відкрили Інформаційно-консультаційний пункт для іноземців.

за кордон. Директор центру розповіла, що з червня 2015 р. було започатковано 10 он-лайн послуг, кількість яких планують збільшити до 50 вже до кінця року. Також поінформувала, що протягом 8 місяців до Центру надання адміністративних послуг Луцька звернулися 137 тис. відвідувачів із Луцька, Волинської області та з інших регіонів України. «Чим кращою буде якість нашого обслуговування, тим частіше до нас звертатимуться. Сьогодні ж ми маємо змогу відкрити пункт для іноземних громадян, адже до нас часто звертаються жителі інших країн, які хочуть зареєструвати бізнес, статутний капітал у Луцьку, оформити право власності на житло, земельну ділянку», – підсумувала Лариса Карп'як.

«Найбільш позитивний результат нашої діяльності – комунікація, обмін досвідом, зустрічі між фахівцями. Вже кілька років поспіль ми маємо можливість тісно співпрацювати. Ми не лише навчаємо працівників з української сторони, а й багато нового започинаємо від них», – поділилася своїми думками секретар Луцького Бюро обслуговування мешканців Андрій Лис і гості з Польщі, зокрема секретар міста Любліна Анджей Воевудський та директор Люблінського Бюро обслуговування мешканців Моніка Артим'як.

Діяльність Інформаційно-консультаційного пункту для іноземців було започатковано в рамках проекту «Покращення надання адміністративних послуг населенню транскордонних регіонів шляхом створення мережі центрів надання адміністративних послуг та розвитку співпраці Луцького Центру надання адміністративних послуг, Івано-Франківського Центру надання адміністративних послуг та Люблінського Бюро обслуговування мешканців». Проект, який стартував ще в березні 2013 р., реалізується завдяки Програмі Транскордонного співробітництва Польща-Білорусь-Україна та фінансується Європейським Союзом.

На відкритті інформаційного пункту міський голова Микола Романюк подякував усім особам, причетним до проекту, за проведення роботи для його успішного втілення в життя, а також зауважив, що Луцький Центр надання адміністративних послуг надає найбільше послуг серед подібних українських центрів та, відповідно до проведених моніторингових, один із найкращих у державі.

Лариса Карп'як повідомила, що в рамках проекту відбулися численні навчання, семінари, тренінги для вдосконалення роботи з відвідувачами, вдалося значно покращити матеріальну базу луцького центру, було створено окремий відділ міграційної служби, для якого з коштів проекту оплатили робочі місця та комп'ютерну техніку. Зараз українські громадяни можуть там здати відповідні документи й отримати паспорт України для виїзду

Ольга ШЕРШЕНЬ
Фото: vip.volyn.ua

Ocaleni od zapomnienia: Czesław Szymański

Повернуті із забуття: Чеслав Шиманський

Nasz kolejny szkic biograficzny opowiada o Czesławie Szymańskim – kapralu Wojska Polskiego, któremu udało się uciec z placówki obozowej dla polskich jeńców wojskowych w Dubnie, dokąd trafił na początku października 1939 r.

Наш черговий біографічний нарис про Чеслава Шиманського – капрала Війська Польського, якому вдалося здійснити втечу з табірної пункту польських військовополонених у Дубні, куди він потрапив на початку жовтня 1939 р.

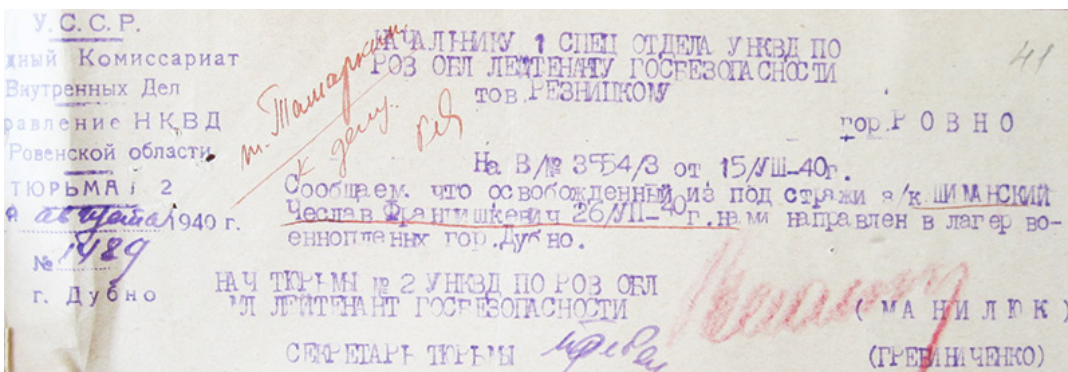
Czesław Szymański, syn Franciszka (w materiałach archiwalnych jego nazwisko jest pisane także jako Szemański), urodził się w 1913 r. w mieście Toledo (USA), gdzie mieszkała jego rodzina. W Toledo ojciec Czesława pracował w fabryce. W 1921 r. Szymański przeprowadził się do Polski i zamieszkali w Przasnyszu w województwie warszawskim. Kupili 5 ha ziemi, konia i krowy i próbowali żyć z gospodarki rolnej. W tym czasie Czesław ukończył 6 klas szkoły powszechnej. Wiadomo, że w 1929 r. jego matka – Kazimierza Wierzbicka, córka Ignacego, (ur. ok. 1890 r.) po raz drugi wyszła za mąż i po ślubie urodziła córkę Danicję (ur. ok. 1930 r.). Z pierwszego małżeństwa kobieta miała trzech synów – Czesława, Edwarda (ur. ok. 1918 r.) i Kazimierza (ur. ok. 1926 r.) oraz córkę Marię (ur. ok. 1915 r.), którzy mieszkali wraz z nią. Wielodzietna rodzina prawie nie miała środków do przetrwania. Od 1924 r. Czesław pracował jako fryzjer. Za pensję w wysokości 30 złotych musiał się sam utrzymać i starał się jeszcze pomagać matce. W 1937 r. został zmobilizowany w szeregi Wojska Polskiego, do batalionu sanitarnego szpitala powiatowego w Warszawie. Po ukończeniu szkoły podoficerów, w 1938 r. wojskowy został mianowany kapralem. Wtedy zdecydował się pozostać w wojsku jeszcze przez rok na kontrakcie. W tym czasie jego wynagrodzenie wynosiło 45 złotych miesięcznie. II wojna światowa zastała Czesława na służbie wojskowej.

8 września 1939 r., po masowym zbombardowaniu przez samoloty niemieckie batalionu sanitarnego, w którym służył Czesław Szymański, musiał się on cofnąć z Warszawy do Łucka. W nocy z 18 na 19 września polscy żołnierze trafili do niewoli sowieckiej. Skierowano ich do jednej z największych placówek rejestracji jeńców wojskowych, zorganizowanej przez dowództwo Armii Czerwonej w Szepetówce. Wkrótce Czesław Szymański został przeniesiony do jednego z obozów pracy dla jeńców wojskowych NKWD nr 1 w Dubnie.

14 października 1939 r. żołnierzy udało się uciec z obozu. Chcąc uniknąć prześladowań, trafił na wieś Bortnica, gdzie mieszkali przeważnie Polacy, i znalazł schronienie u osadnika Marcina Wołkowiaka. Jak dowiadujemy się z różnych źródeł, osadnicy wojskowi na różny sposób wspierali uciekinierów z niewoli sowieckiej, zapewniając im zakwaterowanie, odzież i żywność. Ponieważ była to pora zbioru plonów, Marcinowi Wołkowiakowi przydała się jeszcze jedna para rąk do pracy. Czesław pomagał kopać ziemniaki i hodował bydło. Inni gospodarze też chętnie korzystali z pomocy uciekiniera.

Ukrywając się w Bortnicy, Czesław Szymański nie tracił nadziei na powrót do rodziny. 15 listopada z dworca w Dubnie wyruszył do Lwowa, a stamtąd piechotą do granicy. Nielegalnie przekroczyć granicę wraz z Czesławem zamierzali jeszcze dwaj jeńcy wojskowi: Leon Gronostaj i Henryk Kowalski – uciekinierzy z obozu dubieńskiego, którzy też ukrywali się w Bortnicy. Więźniowie dwukrotnie próbowali przekroczyć granicę, ale strażnicza ich dwukrotnie zawracała. Nie mając dokumentów i pieniędzy, byli jeńcy wrócili z powrotem do Bortnicy. Czesław wrócił do Marcina Wołkowiaka, a dwóch innych stawiało się do pracy w nowo utworzonym sowchozie.

Sytuacja nielegalnych osób kardynalnie się zmieniła, gdy w lutym 1940 r. władze sowieckie deportowały wszystkich osadników do oddalonych regionów ZSRR. Wraz z rodziną został deportowany również Marcin Wołkowiak. Czesław musiał poszukać innego schroniska. Od 10 lutego mieszkał u Stanisława Kowalczyka. Ten wiedział, że Czesław jest fryzjerem z Warszawy, który trafił do Dubna jako uciekinier. Tak więc mężczyzna, dając schronisko jeńcowi wojskowemu, nie miał o nim prawdziwej informacji. 21 marca 1940 r. Dubieński Oddział Rejonowy NKWD zaarrestował Czesława Szymańskiego, dwóch mieszkańców Warszawy, którzy nielegalnie przybyli do Bortnicy oraz siostrę Stanisława Kowalczyka Janinę.

Trafiwszy do więzienia w Dubnie, Czesław na przesłuchaniach opowiadał legendę, którą wymyślił w celu uniknięcia kary. Przekonywał funkcjonariuszy NKWD, że jest zwykłym fryzjerem, zabranym do wojska na początku wojny polsko-niemieckiej, który nawet nie dostał munduru i był angażowany w wojsku wyłącznie jako fryzjer. Według więźnia, po zbombardowaniu Warszawy ich jednostka wycofała się do Łucka, gdzie wszyscy żołnierze byli zabrani do niewoli przez Armię Czerwoną, jednak jego i jeszcze kilku fryzjerów wypuścili, bo oni nie posiadali broni i byli w cywilnym ubraniu.

Po czterech miesiącach pobytu w sowieckiej celi Czesław Szymański zaczął zeznawać prawdę. Wtedy we własnoręcznie napisanym zeznaniu przyznał, że został żołnierzem wskutek ubóstwa, a w wojsku dostawał ubranie, żywność i wynagrodzenie finansowe.

Mimo tego, że nadane przez zarząd obozu jeńców wojskowych NKWD zaświadczenia nie potwierdziły pobytu Czesława Szymańskiego na placówkach obozowych położonych na terenie obwodu rówieńskiego, kilku jeńców wojskowych przepytanych przez funkcjonariuszy NKWD zeznało, że więzień rzeczywiście przez pewien czas przebywał z nimi w Dubnie i uciekł. Ponieważ w czasie pobytu na wolności nie popełnił on żadnego przestępstwa, a jego próby przejścia na tereny Generalnego Gubernatorstwa były nieudane, starszy śledczy Ukraińskiego Oddziału NKWD porucznik bezpieczeństwa państwowego Burłakow w porozumieniu z dowódcą jednostki śledczej UNKWD porucznikiem bezpieczeństwa państwowego Łosiewem 19 lipca 1940 r. zadecydował o zawieszeniu prowadzenia kryminalnego w sprawie Czesława Szymańskiego i jego powrocie do obozu jeńców wojskowych w Dubnie. Dalszy los Czesława Szymańskiego jest nam nieznan.

Tetiana SAMSONIUK

Zgodom Чеслава Шиманського було доправлено в один із табірних пунктів трудового табору військовополонених НКВС № 1 у Дубні.

14 жовтня 1939 р. військовослужбовцю вдалося здійснити втечу з табору. Намагаючись уникнути переслідування, він потрапив у село Бортниця, де мешкали переважно поляки, та знайшов прихисток в осадника Марціна Волковця. Як відомо з різних джерел, військові осадники всіляко сприяли втікачам із радянської неволі, надаючи їм житло, одяг та харчі. Оскільки була пора збору врожаю, Марцін Волковець не відмовився від зайвої пари рук. Чеслав допомагав копати картоплю та доглядав худобу. Інші господарі також вдавалися до допомоги втікача.

Переховуючись у Бортниці, Чеслав Шиманський не полишав надії повернутися до родини. 15 листопада зі станції Дубно він вирушив до Львова, а звідти пішки до кордону. Нелегально перетнути кордон разом із Чеславом мали намір ще двоє військовополонених: Леон Гроностан та Генрих Ковальський – втікачі з дубенського табірної пункту, які теж переховувалися в Бортниці. Нелегали двічі робили спробу перейти кордон, і двічі їх завертали радянські прикордонники. Не маючи документів та грошей, колишні бранці знову прибули до Бортниці. Чеслав повернувся до Марціна Волковця, а двоє інших влаштувалися на роботу в новостворений радгосп.

Для нелегалів ситуація кардинально змінилася, коли в лютому 1940 р. радянська влада депортувала всіх осадників до віддалених регіонів СРСР. Разом із родиною було депортовано й Марціна Волковця. Чеславу довелося шукати іншого прихистку. З 10 лютого він мешкав у Станіслава Ковальчика. Станіславу було відомо, що Чеслав – перукар із Варшави, який потрапив до Дубна як біженець. Таким чином, чоловік, прихистивши військовополоненого, не знав про нього правдивої інформації. 21 березня 1940 р. Дубенський райвідділ НКВС арештував Чеслава Шиманського, двох мешканців Варшави, які нелегально прибули до Бортниці, та сестру Станіслава Ковальчика Яніну.

Потрапивши до в'язниці в Дубні, Чеслав на допитах розповідав легенду, складену ним із метою уникнення покарання. Він твердив енкаведистам, що є звичайним перукарем, призваним до війська з початком німецько-польської війни, який навіть не отримав обмундирування та займався в армії виключно перукарською справою. За словами в'язня, після бомбардувань Варшави його частина відступила до Луцька, де всі військовослужбовці потрапили в полон до Червоної армії, проте його та ще кількох перукарів звільнили, оскільки вони не мали зброї та були в цивільному вбранні.

Через чотири місяці перебування в радянських казематах Чеслав Шиманський почав давати правдиві свідчення. Тоді ж у власноруч написаному зізнанні він зазначив, що стати військовослужбовцем його примусили злидні, адже у війську одягали, годували й виплачували заробітну плату.

Попри те, що довідки, надані управлінням табору військовополонених НКВС, не підтвердили перебування Чеслава Шиманського в табірних пунктах, розташованих на території Рівненської області, кілька військовополонених, допитаних слідчими НКВС, засвідчили, що в'язень дійсно якийсь час був із ними в Дубні та здійснив втечу. Оскільки за час перебування на волі він не вчинив ніяких злочинів, а його спроба переходу на територію генерал-губернаторства була невдалою, старший слідчий УНКВС лейтенант держбезпеки Бурлаков за погодженням із начальником слідчої частини УНКВС лейтенантом держбезпеки Лосевим 19 липня 1940 р. прийняв рішення про припинення кримінального провадження у справі Чеслава Шиманського та повернення останнього до трудового табору військовополонених у Дубні. Подальша доля Чеслава Шиманського залишається нам невідомою.

Тетяна САМСОНЮК

Czacki: «Wymyśl i zrób»

Чацький: «Придумай і зроби»

Z okazji 250 rocznicy urodzin Tadeusza Czackiego pracownicy Zdołbunowskiej Biblioteki Rejonowej zorganizowali spotkanie na temat «Szlachetny Czacki», poświęcone Tadeuszowi Czackiemu – działaczowi Wołynia, imię którego nosi Kulturalno-Oświatowe Centrum na Rówieńszczyźnie.

Із нагоди 250-ї річниці від дня народження Тадеуша Чацького працівники Здолбунівської районної бібліотеки організували зустріч на тему «Шляхетний Чацький», присвячену діячеві Волині, ім'я якого носить культурно-просвітницький центр Рівненщини.

Na spotkaniu z młodzieżą z miejscowej szkoły dyrektor Centrum Aleksander Radica przedstawił prezentację «Tadeusz Czacki – krzewiciel oświaty na Wołyniu». Opowiadał o jego życiu, drodze naukowej, zainteresowaniach oraz wkładzie w oświatę i kulturę kraju. Jego imię upamiętniono tablicami, które odsłonięto w Dubnie i Krzemieńcu, a także nazwami ulic. Można było też obejrzeć wystawę książek, dotyczących działalności Czackiego.

Tadeusz Czacki urodził się 28 sierpnia 1765 w Porycku na Wołyniu. Kształcił się w rodzinnym domu pod opieką jezuity, Franciszka Grodzickiego, z kolegium lwowskiego. Wykształcenie obejmowało nauki humanistyczne ze szczególnym uwzględnieniem filologii klasycznej, prawa oraz języka francuskiego. Od 1781 r. kontynuował naukę w Warszawie. Od 1784r. pracował w Komisji Kruszcowej, podróżując po kraju w celu wykrycia nowych złóż soli.

Tadeusz Czacki był autorem projektów dźwignięcia z upadku gospodarki Polski, między innymi przez rozwijanie rodzimego handlu i rzemiosła oraz zniesienie ograniczeń dla Żydów. Badał również możliwości handlu z Mołdawią i Turcją. Zapoczątkował opracowanie dokładnej mapy hydrograficznej Polski i Litwy, która miała być podstawą regulacji rzek. Był działaczem oświatowym, pedagogiem, historykiem, bibliofilem, numizmatykiem, członkiem Komisji Edukacji Narodowej, współtwórcą Konstytucji 3 Maja.

Czacki był jednym z inicjatorów, założycieli i najbardziej aktywnych członków Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Warszawie. W 1802 r. założył krótko istniejące Towarzystwo Żeglugowe «Czacki, Drzewiecki i spółka» funkcjonujące w Odessie. W 1803 roku, w związku z przyznaniem autonomii szkolnictwu polskiemu na Litwie

i Rusi, Czacki został mianowany wizytatorem szkół guberni wołyńskiej, podolskiej i kijowskiej. Poświęcił się pracy na rzecz szkolnictwa.

Dziełem jego życia stało się słynne Liceum w Krzemieńcu, w którym mogli się uczyć wszyscy bez względu na pochodzenie i zamożność. Niezamożnej młodzieży udzielane były stypendia. Czacki zabiegał o wyposażenie szkoły w pomoce naukowe. Był założycielem obserwatorium astronomicznego, ogrodu botanicznego, gabinetu mineralogicznego oraz drukarni zakładowej. Dbając o wszechstronny rozwój młodzieży, zorganizował naukę pływania, fechtunku i jazdy konnej, a także naukę tańca.

Czacki był człowiekiem zadziwiająco dobrze zorganizowanym. Jego hasłem było: «Wymyśl i zrób. Jeśli potrafisz tylko rzucić ideę, a nie potrafisz jej zrealizować, będziesz tylko fantastą». Powołał kilka szkół średnich i rozbudował sieć szkół elementarnych. Pozostawił po sobie również wiele rozpraw naukowych z zakresu historii i prawa, które ukazywały się w czasopismach i wydawnictwach periodycznych Towarzystwa Przyjaciół Nauk.

Zmarł 8 lutego 1813 w Dubnie na Wołyniu. W testamencie przekazał szkole własną bibliotekę, liczącą 32 tys. tomów i bogatą kolekcję medalii.

Każdy, kto pragnie pracować na rzecz oświaty i kultury w naszym kraju, powinien brać przykład z Tadeusza Czackiego. Jego postawa i praca na rzecz ojczyzny i edukacji młodzieży, powinny być drogowskazem, że tylko rzetelna praca u podstaw, przynosi efekty.

Wiktorія RADICA

Na зустрічі з молоддю з місцевої школи директор центру Олександр Радіца представив презентацію «Тадеуш Чацький – популяризатор освіти на Волині». Він розповів про його життя, наукову діяльність, зацікавлення, внесок в освіту та культуру краю. Його ім'я увіковічене на пам'ятних таблицях у Дубні та Кременці, а також у назвах вулиць. Під час заходу можна було оглянути виставку книг про діяльність Чацького.

Тадеуш Чацький народився 28 серпня 1765 р. в Порицьку на Волині. Навчався вдома під опіку єзуїта Францішка Гродзіцького зі Львівського колегіуму. Освіта охоплювала гуманітарні науки, особливу увагу Чацький приділяв вивченню класичної філології, права та французької мови. Із 1781 р. він продовжив навчання у Варшаві. З 1784 р. працював у природоресурсній комісії, подорожуючи країною з метою пошуку нових покладів солі.

Тадеуш Чацький був автором проєктів відродження економіки Польщі, зокрема шляхом розвитку вітчизняної торгівлі, ремесел і відміни обмежень для євреїв. Він також досліджував можливість торгівлі з Молдовою та Туреччиною. Започаткував опрацювання детальної гідрографічної карти Польщі й Литви, яка мала стати основою регулювання річок. Був освітнім діячем, педагогом, істориком, бібліографом, нумизматом, членом Комісії національної освіти, співтворцем Конституції 3 травня.

Чацький був одним з ініціаторів, засновників і найактивніших членів Товариства друзів наук у Варшаві. У 1802 р. заснував товариство судноплавства «Чацький, Джевецький і товариство», яке недовго діяло в Одесі. У 1803 р., у зв'язку з визнанням автономії польської школи в Литві та на Україні-Русі, Чацького при-

значили інспектором шкіл Волинської, Подільської та Київської губерній. Він присвятив себе роботі та шкільній освіті.

Справою всього його життя став відомий Кременецький ліцей, у якому могли навчатися всі без винятку, незважаючи на походження і статки. Бідній молоді надавали стипендії. Чацький працював над забезпеченням школи навчальними посібниками. Був засновником астрономічної лабораторії, ботанічного саду, мінералогічного кабінету та друкарні при ліцеї. Дбаючи про всебічний розвиток молоді, організував заняття з плавання, фехтування й кінної їзди, а також уроки танцю.

Чацький був людиною напроцуд добре організованою. Його гасло – «Придумай і зроби. Якщо можеш тільки висунути ідею, а не можеш її реалізувати, будеш тільки фантастом». Він створив кілька середніх шкіл і розбудував мережу початкових. Залишив після себе багато наукових досліджень у сфері історії та права, які друкувалися в періодичних виданнях Товариства приятелів наук.

Він помер 8 лютого 1813 р. у Дубні. В заповіті залишив школі власну бібліотеку, що нараховувала 32 тис. екземплярів, і багату колекцію медалей.

Кожен, хто прагне працювати задля розвитку освіти й культури у власній країні, повинен брати приклад із Тадеуша Чацького. Його поведінка й робота на користь Батьківщини та освіти молоді свідчать про те, що тільки ретельна праця приносить результати.

Вікторія РАДІЦА

Prezentacja «Dziennika» Hennadija Ruja

Презентація «Щоденника» Геннадія Руя

10 września w Rówieńskim Muzeum Krajoznawczym odbyła się prezentacja książki «Dziennik 1943. Dziennik partyzanckiego rajdu 23.01.44 – 06.02.1945» Hennadija Ruja.

Dzięki żonie Hennadija Ruja p. Oldze Ruj, która zachowała jego rękopisy, można dziś dowiedzieć się, co działo się w rejonie ostrogskim w 1943r. i jak to życie wyglądało z perspektywy młodego pracownika urzędu rejonowego. «Obok wzmianek o charakterze prywatnym znajdziemy zwięzłe opisy wydarzeń oraz okupacji niemieckiej w obliczu zbliżającego się frontu. Druga część dziennika, opowiadająca o jego losach w szeregach sowieckiego zgrupowania partyzanckiego» – podano we wstępie do «Dziennika».

W trakcie uroczystości zaprezentowano wystawę prac plastycznych nadesłanych na konkurs «Dzieci wojny oczami dzisiejszych dzieci», którego tematyka dotyczyła II wojny światowej. Organizatorami tego przedsięwzięcia były Kulturalno-Oświatowe Centrum im. Tadeusza Czackiego we współpracy z Fundacją «Porozumienie i Tolerancja». Na ekspozycji pokazano prace dzieci i młodzieży z Ukrainy (obwód rówieński), Polski oraz Czech. Na

spotkaniu, które prowadziła Hałyna Danylczuk, pracownica Muzeum, głos zabrała Olga Ruj, która podzieliła się osobistymi przeżyciami i opowiedziała kilka słów o swoim mężu. Ważnym gościem na uroczystości był Konsul KG RP w Łucku Krzysztof Wasilewski, inicjator wydania «Dziennika». Na spotkaniu byli obecni m.in.: dyrektor muzeum Aleksander Bułyha, dyrektor KOC im. T. Czackiego Aleksander Radica, dyrektor Fundacji «Porozumienie i Tolerancja» w Równem Ludmyła Sukowata, młodzież szkolna, krajoznawcy i goście. Po zakończeniu prezentacji można było obejrzeć wystawę rysunków, otrzymać egzemplarz książki, zdobyć autograf Olgi Ruj, albo chwilę porozmawiać na intrygujące go tematy. Spotkanie cieszyło się dużym zainteresowaniem nie tylko osób dorosłych, ale i młodzieży.

Wiktorія RADICA

10 вересня у Рівненському краєзнавчому музеї відбулася презентація книги Геннадія Руя «Щоденник 1943. Щоденник партизанського рейду 23.01.1944 – 06.02.1945».

Завдяки дружині Геннадія Руя Ользі Руй, котра зберегла рукописи чоловіка, сьогодні можна довідатися, що діялося в Острозькому районі в 1943 р. і як тогочасне життя виглядало очима молодого працівника районного органу влади. «Поряд зі спогадами приватного характеру знаходимо короткі описи подій та німецької окупації на фоні фронту, що наближався. Друга частина «Щоденника» розповідає про його (Геннадія – ред.) долю в лавах радянського партизанського загону», – йдеться у вступі до «Щоденника».

Під час урочистостей було відкрито виставку художніх робіт, надісланих на конкурс «Діти війни очима сучасних дітей», тематика якого стосувалася Другої світової війни. Організаторами цього заходу були Культурно-просвітницький центр імені Тадеуша Чацького у співпраці з міжнародним фондом «Взаєморозуміння і толерантність». Під час експозиції представили роботи дітей та молоді з України (Рівненська область), Польщі й Чехії. На зу-

стрічі, яку провела працівниця музею Галина Данильчук, Ольга Руй поділилася особистими спогадами та кілька слів розповіла про свого чоловіка. Важливим гостем на урочистостях був ініціатор видання «Щоденника» консул Генерального консульства РП у Луцьку Кшиштоф Василевський. На заході також були присутні директор музею Олександр Булига, директор КОЦ імені Тадеуша Чацького Олександр Радіца, директор міжнародного фонду «Взаєморозуміння і толерантність» Людмила Суковата, школярі, краєзнавці та гості. Після закінчення презентації можна було переглянути виставку малюнків, отримати книжку, взяти автограф в Ольги Руй, порозмовляти на різні теми. Зустріч відзначилася великим зацікавленням не лише серед дорослих, але й молоді.

Вікторія РАДІЦА

Andruchowycz i «Karbido»: coraz dalej na zachód

Андрухович і «Karbido»: щораз далі на захід

Nadchodząca jesień sprzyja ciekawym wydarzeniom. Jednym z nich było niezwykle spotkanie z Jurijem Andruchowyczem i polskim zespołem «Karbido» w Łucku.

Projekt literacko-muzyczny «Atlas Estremo» jest wynikiem współpracy Jurija Andruchowycza i polskiego zespołu «Karbido». Na mapie prezentacji albumu znalazło się dziewięć miast. Pisarz opowiedział, że po raz pierwszy recytował wiersze pod muzykę w wykonaniu «Karbido» w 2005 r., na koncercie we Wrocławiu. «Nasza współpraca trwa od 10 lat. Dwa-trzy razy do roku gromadzimy się, żeby wystąpić z kilkoma koncertami. Łuck był drugim miastem, do którego przyjechaliśmy na początku naszej współpracy z zespołem «Karbido» – dodał twórca.

Obecnie artyści mają cztery wspólne albumy. Najnowszy, «Atlas Estremo», zawiera 13 kompozycji, które «opowiadają» o różnych miastach świata. Teksty są oparte na książce «Leksykon miast intymnych». «Nasza podróż zaczyna się od Berlina i kończy się we Wrocławiu» – powiedział Jurij Andruchowycz. Między tymi miastami są Antwerpia, Londyn, Nowy Jork, Moskwa, Mińsk, Kijów, Lwów, Drohobycz, Jerozolima, Użhorod, Warszawa. Jak wyjaśnił pisarz, każde z prezentowanych miast jest położone coraz dalej na zachód.

O Nowym Jorku Andruchowycz wypowiedział się w taki sposób: «Wszyscy przetrwaliśmy w czasie pobytu czasowego w Nowym Jorku». Kompozycję o Moskwie artyści wykonali założywszy czarne okulary w postaci czarnych pasków na oczy. Lekką jazzową muzykę w muzyczno-poetyckim opisanu Mińska podkreślił instrument, który swoimi dźwiękami przypominał szczebiot ptaków. W kompozycji przedstawiającej Kijów, na początku wykorzystano dźwięk bębnow na ulicy Gruszeckiego z czasu Majdanu i wideo z tych

dni. Pieśni o Lwowie towarzyszyła droga między dwoma morzami. Warszawę przedstawiono z karuzelą w tle. Ostatnim miastem był Wrocław, do którego wyświetlono szereg fragmentów wideo, nakręconych w Łucku.

Wideo pokazywano za pośrednictwem kilku ekranów umieszczonych nad sceną. Ich kształt przypominał kawałki jakby niezwykle lustra, w którym udaje się zobaczyć całkiem inny świat. «Bardzo spodobało się show wizualne, ponieważ jest doskonale dopasowane do muzyki, aż człowiek bał się poruszyć, aby nie naruszyć tej idylli. Szczególnie przyjemnie było obejrzeć filmiki ze Starego Miasta w Łucku. Na mnie ten występ rzeczywiście zadziałał, jak mentalna teleportacja, więc wyruszyłam w podróż w czasie i przestrzeni» – opowiedziała obecna na prezentacji dziennikarka Alina Olchowicz.

Od pierwszych dźwięków i do końca występu Jurij Andruchowycz tańczył, jego twarz była odbiciem różnych emocji. Jego gesty przypominały ruchy dyrygenta, który chciał dźwięk zwiększyć, udoskonalić, uczynić bardziej przejmującym. Duże wrażenie czyniło nagłe zatrzymanie muzyki, po którym brzmiały długie monologi autora.

Za zorganizowanie imprezy należy podziękować Zjednoczeniu Artystycznemu «stendaL». Koncert odbył się przy wsparciu społecznika Petra Werzuna, Wołyńskiej Filharmonii Obwodowej i hotelu «Kołobok». Cała trasa promocyjna jest finansowana przez Instytut Polski w Kijowie i Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP.

Oleksandra PYSARSKA

Для творчих людей осінь – це період натхнення, роздумів та цікавих вечорів. Один із них лучани провели з Юрієм Андруховичем та польським гуртом «Karbido».

Літературно-музичний проект «Atlas Estremo» – це результат співпраці Юрія Андруховича та польського гурту «Karbido». Тур із презентацією альбому охопив дев'ять міст. Письменник розповів, що вперше він прочитав вірші під музику у виконанні «Karbido» у 2005 р. на концерті у Wrocław. «Наша співпраця триває 10 років. Двічі-тричі на рік ми збираємося, щоб відіграти кілька концертів. Луцьк був другим містом, у яке ми приїхали на початку нашої співпраці з гуртом «Karbido», – додав він.

Сьогодні митці мають чотири спільні альбоми. Найновіший, «Atlas Estremo», складається з 13 композицій, які «розповідають» про різні міста земної кулі. Тексти базуються на книзі «Лексикон інтимних міст». «Наша подорож починається з Берліна й закінчується Wrocław», – зазначив Юрій Андрухович. Між цими містами – Антверпен, Лондон, Нью-Йорк, Москва, Мінськ, Київ, Львів, Дрогобич, Єрусалим, Ужгород, Варшава. Як попередив письменник, кожне з представлених міст розташоване щораз далі на захід.

Про Нью-Йорк Андрухович висловився промовистою фразою: «Всі ми витримали це короткочасне перебування в Нью-Йорку». Композицію про Москву митці виконали, надягнувши чорні окуляри у формі смужок. Лаунж у музично-поетичному описі Мінська доповнив диво-інструмент, що своїм звуком нагадував тьохкання птахів. У композиції, що представляла Київ, на початку використали звук барабанів на вулиці Грушевського з часів Майдану та відео із тих днів. Пісню про Львів ілюструвала дорога між двома морями. Вар-

шава з виступу запам'яталася зображенням каруселі на задньому плані. Останнім містом став Wrocław, до якого підібрали відеоряд, знятий у Луцьку.

Супроводжувальні відео транслювали за допомогою кількох екранів, розміщених над сценою. Формою вони нагадували уламки якогось чудернацького дзеркала, у якому світ можна побачити зовсім іншим. «Дуже сподобалося візуальне шоу, настільки ідеально поєднане з музикою, що страшно було дихати чи кліпати, аби не порушити тієї ідилії. Особливо приємно було споглядати у відеоряді рідні місця луцького Старого міста. На мене цей виступ дійсно подівав як ментальний телепорт, і я поринула в подорож часопростором», – зазначила присутня на презентації журналістка Аліна Ольхович.

Із перших звуків і до кінця виступу Юрій Андрухович підтанцював, його обличчя відображало різні емоції. Жестикація нагадувала рухи диригента, котрий хотів зробити звук голоснішим, досконалішим, більш проникливим. Своєрідною родзинкою виступу стало раптове обривання музики та тривалі монологи автора.

За проведення та організацію дійства потрібно подякувати мистецькому об'єднанню «стендаL». Концерт відбувся за підтримки громадського діяча Петра Верзун, Волинської обласної філармонії та готелю «Колюбок». Весь тур фінансується Польським інститутом у Києві та Міністерством культури і національної спадщини Республіки Польща.

Оleksandra ПИСАРСЬКА
Фото: Дмитро Кухарук

Lato z «Polonicum»

Latem tego roku, ja, studentka filologii polskiej Wschodnioeuropejskiego Uniwersytetu Narodowego imienia Łesi Ukrainki i dwie studentki z Narodowego Uniwersytetu «Akademia Ostrogska» wzięłyśmy udział w Wakacyjnym Kursie Języka Polskiego i Kultury Polskiej dla Cudzoziemców, który został zorganizowany w Warszawie.

Corocznie kurs organizuje Centrum Języka Polskiego i Kultury Polskiej dla Cudzoziemców «Polonicum», które działa przy Uniwersytecie Warszawskim. Przyjeżdżają tu ludzie z całego świata, którzy chcą poszerzyć swoją wiedzę na temat polonistyki. Zaskakuje fakt, że filologia polska jest popularna wśród studentów z tak odległych krajów jak Australia, Indie czy Japonia. Udział w kursie stał się możliwy dzięki profesorowi Piotrowi Garnckowski, który wcześniej prowadził wykłady na wyżej wymienionych uczelniach.

Jubileuszowy, bo 60-ty Wakacyjny Kurs Języka Polskiego i Kultury Polskiej dla Cudzoziemców zgromadził około 250 uczestników z ponad 30 krajów. Dla jednych motywacją udziału w nim było polskie pochodzenie, a więc, chęć poznania języka swoich przodków, dla innych – zainteresowanie Europą Wschodnią, językami słowiańskimi, chęć uczenia się języka polskiego lub doskonalenia wiedzy zdobytej na różnych uniwersytetach świata.

Program proponowanego kursu edukacyjnego był bardzo intensywny. Obejmował nie tylko codzienne zajęcia z języka polskiego w małych grupach międzynarodowych, ale i rozmaite kulturowo-historyczne, literackie, językoznawcze wykłady i językowe gry planszowe.

Niezapomniane były również imprezy kulturalne: warsztaty kuchni polskiej i tańca ludowego, wieczór narodów, przeglądy polskich filmów fabularnych. Program został przygotowany bardzo starannie: każdy film otwierał przed nami jakąś część historii Warszawy i Polski, przedstawiał jej bohaterów i przestępców, zwycięstwa i porażki. Najbardziej zapadł mi w pamięć film «Jack Strong», opowiadający o losach polskiego pułkownika Ryszarda Kuklińskiego.

Odczuć atmosferę i poznać historię Warszawy pomagały nam gry miejskie na

Starym Mieście, wycieczki do miejskich muzeów, programy audiowizualne o znanych mieszkańcach stolicy. Temu wszystkiemu towarzyszyły wspaniałe warszawskie krajobrazy, liczne miejskie wydarzenia, dzięki którym potrafiliśmy ośwoić się z zawrotnym tempem polskiej stolicy.

Po zakończeniu kursu otrzymaliśmy świadectwa udziału. Oprócz świadectw, zostały nam niezapomniane wrażenia z pobytu w Warszawie. Poszerzyliśmy wiedzę o języku i kulturze polskiej, a także znaleźliśmy nowych przyjaciół z różnych zakątków świata.

Anastazja OLEKSIUK
Foto udostępnione przez autorkę

Літо з «Polonicum»

Цього літа мені, студентці полоністики Східно-європейського національного університету імені Лесі Українки, та двом студенткам із Національного університету «Острозька академія» пощастило: ми взяли участь у Літньому курсі вивчення польської мови та культури для іноземців, що відбувся у Варшаві.

Курс щороку організовує Центр польської мови та культури для іноземців «Polonicum», що діє при Варшавському університеті. На нього приїжджають особи з усього світу, які хочуть збагатити свої знання з полоністики. Найбільше вразило те, що польська філологія популярна серед студентів таких далеких країн, як Австралія, Індія та Японія. Ми мали можливість взяти участь у курсі завдяки професорові Пьотру Гарнцареку, котрий проводив лекції в наших університетах.

Ювілейний, 60-й, Літній курс вивчення польської мови та культури для іноземців об'єднав близько 250 учасників із понад 30 країн. Мотивація до участі в кожного була

своя: для одних – польське коріння, а отже, бажання знати мову своїх предків, для інших – зацікавлення Східною Європою, слов'янськими мовами, прагнення вивчити чи вдосконалити вже набуті знання польської мови в різних університетах світу.

Запропонована програма навчального курсу була дуже насиченою. Вона включала в себе не лише щоденне вивчення польської мови в невеликих міжнародних групах, а й різноманітні культурно-історичні, літературні, мовознавчі лекції та польськомовні настільні ігри.

Незабутніми були й культурні заходи: майстер-класи з польської кухні та народного танцю, вечір народів, перегляди польських художніх фільмів. Програму підготували дуже ретельно: кожен фільм відкривав перед нами якусь частинку історії Варшави та Польщі, її героїв та кривдників, перемог та поразок. Мені найбільше запам'ятався фільм «Jack Strong» про долю польського полковника Річарда Кукліńskiego.

Відчуті атмосферу та дух історії Варшави допомагали квести цікавими місцями старого міста, відвідування міських музеїв, відеопрезентації про відомих мешканців столиці. Все це доповнювали чудові варшавські краєвиди, численні міські події, завдяки яким ми змогли повністю зануритися в несамолюбний темп польської столиці.

На завершення курсу учасники отримали свідоцтва про участь. Окрім свідоцтв, у нас залишилися приємні емоції та незабутні спогади від перебування у Варшаві, знання з польської мови та культури, нові друзі з різних куточків світу.

Anastazja OLEKSIUK
Foto надано авторкою

Генеральне консульство РП у Луцьку розпочало реалізацію проекту «Осінь із Яном Твардовським», який відкриє цикл польських літературних зустрічей. Додатково до проекту може кожен охочий.

Konsulat Generalny RP w Łucku zainaugurował projekt «Jesień z ks. Janem Twardowskim», który rozpoczyna cykl spotkań z literaturą polską. Wziąć udział w projekcie może każdy chętny.

Відповідно до нового Закону України «Про місцеві вибори» депутатів Луцької міської ради обиратимуть лише від округів. Для цього Луцьк поділили на 42 виборчі округи. Вибори відбудуться 25 жовтня 2015 р.

Zgodnie z nową ustawą «O wyborach lokalnych» deputowani Łuckiej Rady Miejskiej będą wybierani w okręgach. Łuck został podzielony na 42 okręgi wyborcze. Wybory odbędą się 25 października 2015 r.

18 вересня в Луцьку в рамках Дня європейської співпраці провели ярмарку, на котрій представили проекти, що реалізуються за кошти ЄС.

18 września w Łucku w ramach Dnia Współpracy Europejskiej odbyły się targi projektów dofinansowanych przez UE.

У рамках соціального проекту на Волині планують надрукувати 300 молитовників українською мовою шрифтом Брайля. Ціна одного промірника становитиме 194,6 грн. Проект розпочнеться зі збору коштів на друк молитовника.

W ramach projektu społecznego na Wołyniu planuje się druk 300 modlitewników w języku ukraińskim alfabetem Braille'a. Jeden egzemplarz będzie kosztował 194,6 UAH. Projekt rozpocznie się od zbiórki środków na wydanie modlitewnika.

Благодійний фонд «Волинь-2014», засновник якого – голова правління «Modern-Expo S. A.» Богдан Лукасік, передав продукти харчування та засоби господарської хімії Луцькому прикордонному загону, одному із спецпідрозділів, який перебуває в зоні АТО, та Волинському госпіталю для інвалідів війни.

Fundacja Wołyń 2014, której założycielem jest prezes zarządu Modern-Expo S.A. Bogdan Łukasik, przekazała produkty spożywcze oraz chemię gospodarczą Łuckiej Jednostce Straży Granicznej, jednostce specjalnej walczącej obecnie w strefie ATO oraz Wołyńskiemu Szpitalowi dla Inwalidów Wojennych.

W Brzuchowicach o rozwoju oświaty polskiej

У Брюховичах говорили про розвиток польської освіти

W dniach 9–11 września 2015 r. w Domu Pielgrzyma w Brzuchowicach odbyły się warsztaty dla dyrektorów, prezesów i nauczycieli, mające na celu stworzenie wspólnej strategii rozwoju polskiej oświaty na Ukrainie. Warsztaty zorganizowała Fundacja Wolność i Demokracja, a zajęcia prowadzili trenerzy Marta Wołosiewicz, Mirela Nawrot i Andrzej Pery.

9–11 вересня 2015 р. в Будинку паломника у Брюховичах відбулися майстер-класи для директорів, голів організацій та вчителів, що мають на меті створення спільної стратегії розвитку польської освіти в Україні. Навчання організував фонд «Свобода і демократія», а заняття провели тренери Марта Волосевич, Мірела Наврот та Анджей Пери.

Praca na temat celów strategicznych i operacyjnych odbywała się w zespołach. W trakcie warsztatów była obecna przedstawicielka Ministerstwa Spraw Zagranicznych Dyrektor Departamentu Współpracy z Polonią i Polakami za Granicą Pani Joanna Kozinśka-Frybes, która podkreśliła, że materiały zebrane podczas warsztatów posłużą MSZ do tego, aby nauczanie języka polskiego na Ukrainie było pomostem więzi między naszymi narodami i było również wkładem Polaków w zbliżenie się Ukrainy do Europy.

Uczestnicy warsztatów przedyskutowali stan oświaty mniejszości polskiej na Ukrainie, omówili programy, podręczniki, doradztwo metodyczne, ocenianie, egzaminowanie, konkursy, doskonalenie zawodowe.

W drugim dniu uczestnicy warsztatów skupili się na wypracowaniu działań i zadań. Wyzначили to, co trzeba konkretnie wykonać oraz określili terminy i odpowiedzialnych do wykonania zadań.

W ostatnim dniu została dokonana ewaluacja strategii. Zebrano wszystkie wnioski, opinie i propozycje. Do końca września mają one być przeanalizowane i zebrane w jeden dokument.

Jadwiga DEMCZUK i Wiesław PISARSKI

Praca nad strategicznymi i operacyjnymi zadaniami odbywała się w grupach. Prисутня на майстер-класах представниця Міністерства закордонних справ, директор Департаменту співпраці з Полонією і поляками за кордоном Йоанна Козінська-Фрибес зазначила, що зібрані під час навчання матеріали МЗС використає для того, щоб навчання польської мови в Україні стало містком для тісніших стосунків між нашими народами, а також вкладом поляків у процес зближення України з Європою.

Учасники майстер-класів обговорили стан освіти польської національної меншини в Україні, програми, підручники, методичні опрацювання, оцінювання, екзамени, конкурси, професійне вдосконалення.

Згодом вони зосередилися на обговоренні дій та завдань. Визначили те, що необхідно зробити, терміни та відповідальних за виконання.

В останній день було проведено оцінювання стратегії. Зібрали всі висновки, зауваження та пропозиції. До кінця вересня їх проаналізують та зберуть в один документ.

Ядвіга ДЕМЧУК, Веслав ПІСАРСЬКИЙ

Uroczyscie zabrzmiał pierwszy dzwonek

Dnia 19 września w Szkole Polskiej w Kowlu odbyła się akademia oficjalnie otwierająca nowy rok szkolny 2015–2016.

Nauczyciel wspólnie z uczniami przygotował występ mówiący w wierszach, piosenkach i opowieściach o mijającym lecie, o wydarzeniach z tragicznego września 1939 r. oraz o szkole i nauce, która czeka na wszystkich.

Zostały wręczone dyplomy dla uczniów, którzy brali udział w narodowym czytaniu «Lalki» Bolesława Prusa.

Dyrektor szkoły p. Waclaw Herka powitał delegację z miasta partnerskiego Kowla – z Łącznej. Wszystkim uczniom życzył wytrwałości i dotrwania do końca roku szkolnego w

społeczności złączonej w Szkole Polskiej.

Członkowie delegacji z Łącznej wręczyli szkole książki z literatury pięknej oraz nowe podręczniki do nauki czytania i pisanja dla grup dzieci z nauczania początkowego.

Wszyscy występujący otrzymali także słodkie upominki.

Wiesław PISARSKI,
nauczyciel delegowany do pracy dydaktycznej za granicę
przez Ośrodek Rozwoju Polskiej Edukacji za Granicą

Урочисто прозвучав перший дзвінок

19 вересня в польській школі у Ковелі відбулося урочисте відкриття 2015–2016 навчального року.

Учитель разом з учнями підготував вірші, пісні та розповіді про минуле літо, про події трагічного вересня 1939 р., про школу й навчання, яке невдовзі розпочнеться.

Учням, котрі брали участь у загальнонаціональному читанні «Ляльки» Боєслава Пруса, вручили дипломи.

Директор школи Вацлав Герка привітав делегацію з міста-партнера Ковеля Ленчна, усім учням побажав наполегливості й витримки на заняттях, котрі відбуватимуться в польській школі.

Члени делегації з Ленчної подарували школі художні книги та нові підручники, за якими початкові групи дітей вчитимуться читати та писати.

Учні, що виступали, отримали солодкі подарунки.

Веслав ПІСАРСЬКИЙ,
учитель польської мови, скерований в Україну
Осередком розвитку польської освіти за кордоном

НАУКОВІ ПІКНІКИ

ТОРКНИСЬ НАУКИ

в програмі:

- робототехніка
- шалена хімія
- творча кухня
- 3D-принтери
- винаходи
- експерименти та безліч

майстер-класів для дітей та молоді

26 вересня 11:00 - 16:00

Театральний майдан міста Луцька

ВХІД ВІЛЬНИЙ

Interaktywnie o historii

Historię Polski można poznawać dzięki interaktywnym lekcjom na multimedialnej platformie edukacyjnej dla polskich dzieci i młodzieży zamieszkałych za granicą «Historia dla Polonii».

Platforma edukacyjna «Historia dla Polonii» to nowoczesny program do nauczania historii Polski skierowany do dzieci i nauczycieli na emigracji. Dostępny bezpłatnie na stronie www.historiadlapolonii.pl i zrealizowany w ramach konkursu Ministerstwa Spraw Zagranicznych «Współpraca z Polonią i Polakami za granicą 2015» przez Fundację Dzieciocy Uniwersytet Ciekaw Historii.

Platforma składa się z dwóch modułów:

– Pierwszym z nich są materiały skierowane do nauczycieli, zawierające scenariusze 30-45-minutowych lekcji, pełne pomysłów, zadań i zabaw edukacyjnych, wzbogacone filmami animowanymi, przygotowanymi specjalnie na potrzeby projektu, jak i filmami dokumentalnymi oraz nagrany wypowiedziami ekspertów.

– Lekcje e-learningowe, dzięki którym uczeń samodzielnie i w dowolnym czasie może uczyć się historii Polski. Po ukończeniu kursu 15 lekcji (do wyboru są dwa kursy: 15 lekcji dla szkoły podstawowej

i 15 lekcji dla gimnazjum) uczeń otrzymuje dyplom Znaczący Historii Polski.

Materiały w obu modułach są ciekawie przygotowane i bogato ilustrowane. Do dyspozycji zarówno uczniów jak i nauczycieli dostępny jest też słownik polsko-polski z trudniejszymi wyrazami.

Pełny dostęp do materiałów jest bezpłatny i wymagana jest tylko rejestracja na Platformie.

Materiały przygotowane są dla dwóch grup uczniów. Pierwsza to dzieci w wieku 9–13 lat, ta grupa to odpowiednik klas 4–6 w polskich szkołach. Druga grupa to młodzież gimnazjalna w wieku 13–16 lat. Dla każdej z nich opracowany został kurs zawierający 15 tematów przekrojowych z dziejów Polski.

Dzięki interaktywnej formie Platforma «Historia dla Polonii» pozwala też na samodzielną naukę w dowolnym czasie i

odpowiednim tempie. W rolę nauczyciela mogą wcielić się również rodzice. Na bieżąco każdy uczestnik platformy będzie mógł zadać także dodatkowe pytania historykom współpracującym z Platformą.

Głównym celem projektu jest przekazanie w nowoczesny i ciekawy sposób najważniejszych wydarzeń z historii Polski. Wraz z nauką historii dzieci będą uczyć się języka polskiego. Wszystkie materiały zostały opracowane na najwyższym poziomie poprawności językowej w oparciu o metodykę nauczania języka polskiego jako obcego.

Platforma i towarzyszący jej profil FB będą na bieżąco uzupełniana o dodatkowe informacje i materiały związane z wydarzeniami z historii Polski

Adres Platformy: www.historiadlapolonii.pl

duch.edu.pl

IV KONKURS POEZJI ŚPIEWANEJ «Śpiewajmy polską poezję»

REGULAMIN

1. Konkurs odbędzie się **18 października, w niedzielę 2015 roku** w Kowlu w Szkole Muzycznej.
2. Początek konkursu o godzinie 14.00.
3. W konkursie mogą wystąpić soliści i zespoły amatorskie z Ukrainy i Polski.
4. Uczestnicy prezentują wybrane piosenki do tekstów poetów polskich (maksimum 3).
5. W konkursie uczestnicy mogą grać na swoich instrumentach, mogą też posłużyć się nagrany podkładem na płycie.
6. W konkursie biorą udział młodzież i osoby dorosłe.
7. Zgłoszenie należy przesłać na adres mailowy n_baletska@yahoo.com, lub w.pisarski@interia.pl do **10 października 2015 r.**
8. Organizatorzy powołują Jury, które przyzna nagrody i wyróżnienia.
9. Wszyscy uczestnicy otrzymują dyplomy uczestnictwa.
10. Wszyscy zainteresowani konkursem mogą pisać na powyższe a-maile i telefonować pod numery: p. Natalia Balecka 096 9424450, 063 9266177, p. Wiesław Pisarski 093 2058844, 0667554296.
11. Polecamy takich wykonawców poezji jak Marek Grechuta, Czesław Niemen, Ewa Demarczyk, Grzegorz Turnau, Jacek

Kaczmarek, Artur Andrus, Antonina Krzysztów, Jan Wolek, Magda Umer, Leszek Długosz, Elżbieta Adamiak, Andrzej Sikorowski, Pod Budą, Raz Dwa Trzy. Czekamy też na śpiewanie wybranych przez siebie polskich wierszy do własnej muzyki.

12. Pełna lista wykonawców pod linkiem:

http://pl.wikipedia.org/wiki/Kategoria:Polscy_wykonawcy_poezji_%C5%9Bpiewanej

Zgłoszenie można pobrać na stronie <http://monitor-press.com>. Powinno ono zawierać informacje o wykonawcy (m.in. solista/duet/zespół, instytucja delegująca), nazwy piosenek, potrzeby techniczne, przewidywany koszt dojazdu.

Wypełnione zgłoszenie prosimy wysłać na adresy mailowy: n_baletska@yahoo.com, w.pisarski@interia.pl

Organizatorzy: Towarzystwo Kultury Polskiej w Kowlu, Szkoła Polska w Kowlu

Patronat: Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej w Łucku, Monitor Wołyński

Reforma samorządu jako szansa dla biznesu

Реформа самоврядування як шанс для бізнесу

11 września 2015 r. przedstawiciele oraz Goście Polsko-Ukraińskiej Izby Gospodarczej poprowadzili seminarium pt. «Reforma samorządu terytorialnego na Ukrainie jako szansa dla rozwoju małego i średniego biznesu. Strategia rozwoju regionalnego – konieczny instrument wzrostu ekonomicznego».

Na zaproszenie Wołyńskiej Obwodowej Administracji Rządowej w osobie jej przewodniczącego, pana Wołodymyra Huńczyka, seminarium zostało zorganizowane w Łucku. Projekt, skierowany do pracowników samorządowych, pracowników administracji rządowej w obwodzie i w rejonach oraz do przedstawicieli organizacji pozarządowych, realizowany jest w kilku miastach Ukrainy. Finansowanie projektu stanowią środki Ministerstwa Spraw Zagranicznych w ramach programu «Polska pomoc».

W części inauguracyjnej seminarium udział wzięli: wiceprezesi Izby, pan Andrzej Drozd oraz pan Oleg Dubisz, Konsul Generalny RP w Łucku Beata Brzywczy, dyrektor wydziału współpracy międzynarodowej i integracji europejskiej Wołyńskiej Obwodowej Administracji Rządowej, pan Andrij Łomaga oraz prezydent Wołyńskiej Izby Handlowo-Przemysłowej w Łucku, pani Nadia Motroniuk.

Konsul Generalny kończąc swe wystąpienie podkreślił: «Cieszymy się, że Ukraina spośród wielu możliwych do wyboru modeli reformy państwa, jego struktur, zadań i funkcji poszczególnych organów wybrała tzw. model polski. Cieszymy się, że Ukraina chce korzystać z polskich doświadczeń i doradztwo to jest zapewniane na najwyższym poziomie».

Małe i średnie przedsiębiorstwa mają przeważający udział w większości krajowych gospodarek rynkowych. Nie inaczej jest w Polsce, czy na Ukrainie. W UE małe i średnie firmy stanowią ponad 90% wszystkich firm. Generowane przez nich przychody stanowią ponad 50% przychodów przedsiębiorstw ogółem. Małe i średnie firmy to również miejsca pracy – w takich firmach zatrudnienie znajduje ponad 60% zasobów siły roboczej. Dane te pokazują, jak duże znaczenie dla gospodarki

kraju, jej konkurencyjności oraz wzrostu gospodarczego kraju ma tzw. small business. Ponieważ małe i średnie firmy generują podobne przychody, jak gospodarcze giganty, przy czym liczba tych pierwszych jest kilkakrotnie wyższa od liczby tych drugich, powinny one znaleźć się w kręgu szerokiego zainteresowania elit samorządowych i gospodarczych miast i miejscowości, w których działają.

Ukraina znajduje się obecnie w szczególnie ważnym momencie. Z jednej strony – planowana reforma samorządowa daje szansę na wypełnienie realną treścią słów «samorządność», «samozarządzanie», przesuwając na lokalne samorządy nie tylko odpowiedzialność za realizację zadań z zakresu gospodarki komunalnej na poziomie lokalnym, ale również przekazując możliwość pozyskiwania funduszy na realizację tych zadań z różnych źródeł. Z drugiej zaś strony – planowane na styczeń 2016 r. wejście w życie zawieszony części umowy, jaką Ukraina wynegocjowała z UE w sprawie utworzenia strefy wolnego handlu między Ukrainą a UE, która zawiera zobowiązanie do zniesienia ceł na towary produkowane w krajach UE i eksportowane na Ukrainę. Warto w tym miejscu przypomnieć, że w 2014 r. kraje UE udzieliły jednostronnie preferencji handlowych Ukrainie, polegających na w zdecydowanej większości przypadków bezlimitowym imporcie do UE towarów pochodzących z Ukrainy, przy jednoczesnym obniżeniu lub całkowitej eliminacji poboru cła, co daje ukraińskiej produkcji przewagę konkurencyjną (cenową) na rynkach europejskich. Planowane wejście w życie zawieszony części umowy oznacza dla ukraińskiej wytwórczości konieczność jak najszybszego zbudowania, czy wzmocnienia swojej konkurencyjności na rynku krajowym.

luck.msz.gov.pl

11 вересня 2015 р. представники та гості Польсько-української економічної палати провели семінар під назвою «Реформа самоврядування в Україні як шанс для розвитку малого і середнього бізнесу. Стратегія регіонального розвитку – необхідний інструмент економічного зростання».

На запрошення Волинської обласної державної адміністрації, яку репрезентував голова Володимир Гунчик, семінар організували в Луцьку. Проект, що розрахований на працівників органів місцевого самоврядування, обласних та районних державних адміністрацій та представників громадських організацій, реалізовується в кількох містах України та фінансується Міністерством закордонних справ Польщі в рамках програми «Польська допомога».

В урочистій частині семінару взяли участь віце-президенти палати Анжей Дрозд та Олег Дубіш, Генеральний консул РП у Луцьку Беата Бживчи, керівник управління міжнародного співробітництва та європейської інтеграції Волинської облдержадміністрації Андрій Ломага, а також президент Волинської торгово-промислової палати в Луцьку Надія Мотронюк.

Генеральний консул у своєму виступі підкреслила: «Ми раді, що Україна з-посеред багатьох можливих моделей реформування держави, її структур, завдань і функцій окремих органів обрала так звану польську модель. Ми радіємо, що Україна хоче переймати польський досвід».

Малі й середні підприємства складають переважну частину в більшості національних ринкових економіках. Польща й Україна не винятки. У Європейському Союзі малі та середні фірми становлять понад 90% з-поміж інших. Прибутки, які вони генерують, складають більше 50% загальних доходів підприємств. Малі та середні фірми – це також робочі місця, адже саме на таких підприємствах працевлаштовано понад 60% усіх ресурсів робочої сили. Ці дані демонструють, наскільки велике значення для економічного зростання країни, її конкурентоспроможності має

так званий small business (малий бізнес), адже малі й середні компанії генерують дохід, аналогічний до економічних гігантів, при чому кількість перших із них у кілька разів більша, ніж чисельність других. Вони мають знайти широкі зацікавлення серед працівників органів місцевого самоврядування та економічної еліти міст та сіл, де функціонують.

Україна перебуває зараз на дуже важливому етапі. З одного боку – реформування місцевого самоврядування, яке заплановано на найближчий час, дозволяє втілити в реальність поняття «самоврядування», «самоуправління», не лише покладаючи на місцеві органи самоврядування відповідальність за реалізацію завдань із сектору комунального господарства, а й також передаючи їм можливість отримувати засоби для реалізації цих завдань із різних джерел. Із іншого боку – відстрочене й заплановане на січень 2016 р. набуття чинності економічної частини угоди, яку Україна підписала з ЄС та яка стосується створення зони вільної торгівлі між Україною та ЄС і містить в собі зобов'язання ліквідувати митні бар'єри на товари, вироблені в країнах ЄС та експортовані в Україну. Варто зазначити, що у 2014 р. країни ЄС запровадили для України односторонні торговельні преференції, які полягають у тому, що у переважній більшості випадків українські товари можна безлімітно імпортувати до ЄС при одночасному зниженні або повному усуненні митного збору, що дозволяє українській продукції мати конкурентну (цінову) перевагу на європейських ринках. Економічна частина угоди, яка набуде чинності невдовзі, означає для української продукції необхідність якомога швидшого формування або зміцнення своєї конкурентоспроможності на внутрішньому ринку.

luck.msz.gov.pl

Zmiany w umowie o małym ruchu granicznym

Зміни до Договору про малий прикордонний рух

Informujemy, że w dniu 21.09.2015 r. wszedł w życie Drugi Protokół do Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Gabinetem Ministrów Ukrainy o zasadach małego ruchu granicznego, podpisanej w Kijowie dnia 28 marca 2008 r.

Drugi Protokół wprowadza następujące zmiany do Umowy:

1. Zezwolenie MRG uprawnia do przekraczania wspólnej granicy oraz nieprzerwanego pobytu w strefie przygranicznej do 90 dni każdorazowo od dnia przekroczenia granicy.

2. Zwolnienie z opłaty konsularnej każdego wnioskodawcy ubiegającego się o wydanie drugiego i kolejnego zezwolenia MRG.

3. W celu usprawnienia procesu wydawania kart i skrócenia czasu oczekiwania na dokument przewidziano możliwości udziału usługodawcy zewnętrznego (tzw. outsourcing) w czynnościach związanych z obsługą procesu wydawania zezwoleń MRG. Opłata za usługę outsourcingową przewidziana została na poziomie opłaty konsularnej za wydanie

zezwolenia. Będzie należna bez względu na prawo do zwolnienia z opłaty konsularnej.

4. Zniesienie obowiązku posiadania ubezpieczenia zdrowotnego.

5. Uzupełniono załącznik nr 1 do Umowy – Wykaz jednostek podziału administracyjnego znajdujących się w strefie przygranicznej o cztery miejscowości położone na terytorium Ukrainy i nieuwzględnione w dotychczasowym wykazie: trzy w obwodzie wołyńskim: Hevyn, Orani i Rusniv oraz jedną w obwodzie lwowskim: Tysovets (ar. 5 protokołu).

6. Dodatkowa zmiana polega na uaktualnieniu treści załącznika nr 4 do Umowy przewidującego sankcje za naruszenie zasad małego ruchu granicznego.

luck.msz.gov.pl

21 вересня 2015 р. набрав чинності Другий протокол до підписаної 28 березня 2008 р. у Києві Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Польща про правила місцевого прикордонного руху.

Другий протокол передбачає наступні зміни до договору:

1. Дозвіл МПР дає можливість перетину спільного кордону, а також безперервного перебування в прикордонній зоні до 90 днів щоразу від моменту перетину кордону.

2. Звільнення від консульського збору осіб, що подають документи для отримання другого та наступних дозволів МПР.

3. Із метою впорядкування процесу видачі картки МПР та скорочення терміну очікування на цей документ передбачена можливість залучення зовнішнього постачальника послуг (так званий аутсорсинг) до процесу обслуговування та видачі карток МПР. Оплата за аутсорсингові послуги залишилася на рівні консульського збору за видачу дозволу на МПР. Ця

оплата залишається, незалежно від звільнення від оплати консульського збору.

4. Скасування необхідності придбання страхового полісу.

5. Додовнено додаток 1 до договору переліком адміністративних одиниць прикордонної зони з включенням наступних чотирьох населених пунктів, розміщених на території України: Гевин, Орانی, Руснів у Волинській області та Тисовець у Львівській (ст. 5 протоколу).

6. Додаткові зміни стосуються актуалізації змісту додатку 4 до договору, що передбачає санкції за порушення умов МПР.

luck.msz.gov.pl

Informacje Lubelskie

■ W całej Polsce działa w szkołach blisko 650 gabinetów stomatologicznych. Najwięcej, bo 162, znajduje się w szkołach podstawowych, gimnazjach i szkołach ponadgimnazjalnych w województwie lubelskim. Szkolne gabinety stomatologiczne są w 23 powiatach, przy czym najwięcej w samym Lublinie – 58. W powiecie puławskim jest 12, w Zamościu – 11. Może z nich korzystać 96 tys. uczniów. Łączne wydatki na działalność gabinetów w Lubelskiem, w tym roku szkolnym, wyniosą 11,5 mln złotych.

■ W październiku planuje się otwarcie w Lublinie nowego ośrodka «Aqua Lublin», przy Alejach Zygmuntońskich. Będzie to pływalnia «na wysoki połysk»: basen główny – sportowy, dwie niecki z basenem do hydromasażu, rwącą rzeczką, trzema zjeżdżalniami i wodnym placem zabaw. Basen główny został wyposażony w dwie ścianki wspinaczkowe, nachylone nad wodą. Ceny za pobyt w tym obiekcie przez godzinę będą nieco wyższe, aniżeli w innych lubelskich pływalniach, ale wyższy jest za to komfort korzystania z tego obiektu. Tańsze bilety będą od poniedziałku do piątku, droższe w soboty i niedziele.

■ To dla Lublinian niespodzianka. Jeszcze przed tegorocznym Sylwestrem, w Lublinie będzie można skorzystać, i to w 39 punktach, z bezpłatnego internetu. Wykonawcą zlecenia, wykonania wspomnianych 39 bezpłatnych punktów, w wielu miejscach publicznych takich jak np. w Ogrodzie Saskim, na Dworcu PKS, nad Zalewem Zemborzyckim, będzie Wrocławska Spółka, której miasto zapłaci 300 tys. złotych.

■ Port Lotniczy Lublin z lotniskiem w Świdniku planuje obsłużyć w 2016 roku, 430 tys. pasażerów. Plan na rok bieżący przewidywał obsłużenie 230 tys. pasażerów. Tak duży wzrost frekwencji, Świdnik ma zawdzięczać węgierskiemu przewoźnikowi Wizz Air, który uruchamia nowe połączenia lotnicze z Oslo, Londynem, Sztokholmem. Irlandzkie towarzystwo lotnicze «Ryanair» przygotowuje się do lotów ze Świdnika do Mediolanu i Paryża.

■ Świdnik słynie w Polsce, nie tylko z nowego Portu Lotniczego Lublin i lotów cywilnych samolotami w różne strony świata, ale także ze sportowego Aeroklubu Robotniczego oraz tworzenia modeli rakiet kosmicznych. Ostatnio twórcy tych modeli wrócili ze Lwowa, gdzie zdobyli 12 medali. Są nimi Kacper Tyburek i Bartłomiej Chołody. Ich nauczycielem jest od lat Władysław Starobrat. Misternie wykonane modele Świdniczan latają na wysokości 200 do 300 metrów.

■ Po wakacyjno-urlopowej przerwie wznowiła sezon koncertowy Filharmonia Lubelska. Powitała go nowym fortepianem koncertowym «Steinway», kupionym za 700 tys. złotych. Pierwszy koncert poświęcono Adamowi Mickiewiczowi. Na razie koncerty odbywają się w Sali Uniwersytetu Przyrodniczego lub dużym studiu koncertowym Radia Lublin. Niebawem orkiestra filharmoniczna wróci do swego, już przebudowanego, odnowionego, własnego «lokum» przy ulicy Skłodowskiej.

■ Polski Związek Łowiecki prowadzi w Lubelskiem kilka bażanciarń. Wyhodowane w nich ptaki, wypuszcza się na wolność. Ostatnio w okolicach Lublina wypuszczono na wolność półtora tysiąca bażantów. Bażanty sprowadzono do Europy z Azji i w Polsce doskonale się zaaklimatyzowały. Znoszą pomyślnie zarówno upały w lecie jak i tęgie mrozy w zimie.

■ W Lubelskiem poczta przy pomocy Urzędów Skarbowych, ściga osoby nie płacące za posiadanie telewizora i radia. W 2012 roku w Lubelskiem odzyskano od 16 tys. nieuczciwych dłużników 1 mln 200 tys. zł. W 2013 roku chciano odzyskać pieniądze od 105 tys. osób, ale udało tylko w 36 tys. przypadków (2,4 mln zł). W bieżącym roku do 1 września udało się odzyskać 2,5 mln zł. Pracownicy poczty mogą wejść do każdego domu lub firmy i sprawdzić, czy są tam niezarejestrowane telewizory i radio. Odpowiednią ustawę przyjęto w 2013 roku.

■ To cenna akcja «Niebieski Parasol». Co się pod nią kryje? Udzielanie przez kwalifikowanych prawników, bezpłatnych porad prawnych. Do dyżurnych punktów, w których owych porad udzielają, masowo przychodzą, zwłaszcza rolnicy. «Niebieski Parasol» cieszy się ogromnym zainteresowaniem ludności. Najwięcej spraw dotyczy prawa rodzinnego, spadkowego, majątkowego.

■ W Lubelskiem panuje gorączka bursztynowa. Często ludzie, kopiący studnie w okolicach Parczewa i Lubartowa, wyjmują bryły bursztynu. Ostatnio tej cennej kopaliny szuka firma z Krakowa. Odwierty prowadzi na prywatnych działkach w gminie Niedźwiada. Prace poszukiwawcze prowadzi na obszarze 5 hektarów, w okolicach wsi Brzeźnica Kolonia oraz Górki Lubartowskiej. Zdaniem geologów, to tutaj właśnie są najbogatsze złoża lubelskiego bursztynu. Uczni obliczają, że złoża bursztynu w Lubelskiem są bogate i wynoszą ok. 266,5 tys. ton, a bursztyn znajduje się na głębokości 20 metrów.

■ Rowery, na których jeździli nasi pradziadkowie, można zobaczyć na interesującej wystawie w Muzeum w Białej Podlaskiej. Przywieziono tu 50 rowerów z 20-lecia międzywojennego. Pochodzą z wielu miast Polski, przeważnie z kolekcji prywatnych. Pierwsze bicykle były drewniane. Najpierw stanowiły ciekawą zabawkę, potem już nimi jeżdżono, ale wiele osób nie było stać na ich kupno, bardzo drogie z czasem się upowszechniły. Służyły np. listonoszom czy w czasie wojny sanitariuszom. W rezultacie, gdy taniały «trafiły pod strzechy». Wystawę rowerów wzbogacili głównie dwaj kolekcjonerzy: Radosław Laskowski i Czesław Wesołowski. Ten ostatni w swojej kolekcji ma 500 rowerów. Najstarszy bicykl pochodzi z XVIII wieku. Pan Wesołowski kolekcjonuje rowery od 40-stu lat. Rowerową wystawę w Muzeum w Białej Podlaskiej można zwiedzać do końca listopada.

■ Do ciekawego odkrycia doszło podczas renowacji ramy portretu Zdzisława Zamoyskiego w Muzeum – Pałacu w Kozłowie. W ramie znaleziono kartkę z 1900 r. Treść sprzed 115-stu lat brzmi: «Te trzy ramy robione pozostały przez uczniów Stefana Kossobudzkiego, Władysława Hakiebejt (?), Teofila Konarzewskiego i Piotra Piwnickiego, przez subiekta Pana Sosnowskiego i stolarza P. Mileckiego».

Люблінська інформація

■ У всіх польських школах діють приблизно 650 стоматологічних кабінетів. Найбільше, 162, знаходиться в початкових школах, гімназіях і післягімназійних школах у Люблінському воєводстві. Шкільні стоматологічні кабінети розташовані в 23 повітах, причому найбільше їх у самому Любліні – 58. У Пулавському повіті – 12, у Замості – 11. Ними можуть користуватися 96 тис. учнів. Загалом витрати на діяльність кабінетів Люблінщини в цьому навчальному році становлять 11,5 млн злотих.

■ На жовтень заплановано відкриття нового центру «Aqua Lublin» на Алеях Зигмунтовських у Любліні. Це буде басейн високого класу, який складатиметься з головного спортивного басейну, двох чаш із гідромасажем, бурхливої річки, трьох гірок і водного майданчика для розваг. Головний басейн обладнано двома стінами для піднімання, нахиленими над водою. Вартість перебування на цьому об'єкті упродовж години буде дещо більшою, аніж в інших басейнах, адже рівень комфорту тут значно вищий. Дешевші квитки продаватимуть від понеділка до п'ятниці, дорожчі – в суботи й неділі.

■ Несподіванка для люблінян. Ще до кінця року в Любліні в 39 пунктах можна буде користуватися Інтернетом безкоштовно. Виконавець замовлення, що облаштує 39 пунктів у громадських місцях, таких, як Саський парк, автостанція, узбережжя Зембожицької затоки, – вроцлавська фірма, якій місто виділить 300 тис. злотих.

■ У 2016 р. в аеропорту «Люблін» із летовищем у Свідніку планують обслужити 430 тис. пасажирів. План на цей рік передбачав обслуговування 230 тис. осіб. Настільки великому росту відвідувачів Свіднік має завдячувати угорському перевізникові «Wizz Air», котрий започатковує нові авіасполучення з Осло, Лондоном, Стокгольмом. Ірландська авіакомпанія «Ryanair» готується до польотів зі Свідніку до Мілана та Парижа.

■ Свіднік відомий у Польщі не лише через аеропорт «Люблін» та польоти в різні сторони світу, але також завдяки робітничому аероклубу та створенню моделей космічних ракет. Нещодавно автори цих моделей, Кацпер Тибурек і Бартоломей Холодий, повернулися зі Львова, де здобули 12 медалей. Їхнім учителем упродовж багатьох років є Владислав Старобрат. Майстерно виконані моделі свіднічан піднімаються на висоту від 200 до 300 м.

■ Люблінська філармонія відновила концертний сезон після канікул та відпусток. Розпочала його із новим фортепіано «Steinway», котре придбали за 700 тис. злотих. Перший концерт присвятили Адамові Міцкевичу. Поки що концерти відбуваються в залі Природничого університету або у великій концертній студії «Радіо Люблін». Незабаром філармонійний оркестр повернеться до свого, вже перебудованого та відновленого, приміщення на вулиці Складовської.

■ Польське об'єднання мисливців організувало на Люблінщині кілька ферм із розведення фазанів. Вигодуваних птахів відпускають на волю. Недавно біля Любліна на волю відпустили півтори тисячі особин. Фазанів перевозять до Європи з Азії. У Польщі вони ідеально акліматизуються: добре переносять як літню спеку, так і суворі зимові морози.

■ На Люблінщині пошта разом із податковою інспекцією переслідує осіб, котрі не платять за володіння телевизором чи радіо. У 2012 р. на Люблінщині було знайдено 16 тис. боржників, котрі заборгували 1 млн 200 тис. злотих. У 2013 р. планували отримати гроші від 105 тис. осіб, проте вдалося це зробити тільки в 36 тис. випадків (2,4 млн злотих). У цьому році до 1 вересня вдалося отримати 2,5 млн злотих. Працівники пошти можуть зайти до кожного будинку та фірми й перевірити, чи там є незареєстровані телевізори та радіоприймачі. Відповідний закон було прийнято у 2013 р.

■ «Синя парасолька» – дуже потрібна акція. Що вона означає? Надання кваліфікованими юристами безкоштовних юридичних консультацій. До чергових пунктів, у яких такі консультації надають, масово звертаються відвідувачі, особливо фермери. Найбільше справ стосуються сімейного права, спадку, майна.

■ На Люблінщині панує «бурштинова лихоманка». Часто люди, які копають криниці біля Парчева й Любартова, натрапляють на шматки бурштину. Нещодавно ці цінні мінерали почала шукати фірма з Кракова. Буріння свердловин відбувається на приватних ділянках у гміні Недзвядза. Пошукові роботи проводять на території 5 га поблизу сіл Бжежніца Колонія та Гурка-Любартовська. На думку геологів, саме там знаходяться найбагатші поклади люблінського бурштину. За підрахунками вчених, поклади бурштину на Люблінщині становлять приблизно 266,5 тис. тонн та знаходяться на глибині 20 м.

■ Велосипеди наших прадідусів і прабабусь можна оглянути на виставці в музеї в Білій Підлясці до кінця листопада. Туди привезли 50 велосипедів міжвоєнного двадцятиліття. Їх зібрали в багатьох містах Польщі, переважно із приватних колекцій. Перші двоколісні транспортні засоби були дерев'яними. Спочатку вони були цікавою іграшкою, згодом на них почали їздити, проте багато осіб не могли купити велосипед через дороговизну, з часом ціни стали доступнішими. Транспортні засоби використовували, наприклад, листоноші або санітари під час війни. Переважна кількість експонатів потрапила на виставку завдяки двом колекціонерам – Радославу Ласковському та Чеславу Весоловському. Останній у своїй колекції має 500 велосипедів, найстаріший із яких походить із XVIII ст. Пан Весоловський колекціонує велосипеди протягом 40 років.

■ Цікаве відкриття відбулося під час реконструкції портретної рами Здзіслава Замойського в музеї в Козлувці. У рамі знайшли аркуш, датований 1900 р. Текст 115-річної давнини містить наступне: «Ці три рами було виготовлено учнями Стефаном Коссобудзьким, Владиславом Хакебейтом (?), Теофілом Конажевським і Пьотром Півницьким, суб'єктом паном Сосновським і столяром П. Мілецьким».

Rosyjska armia ćwiczy na potęgę

Tym razem Kreml powołał na ćwiczenia prawie 100 tysięcy żołnierzy. W tym roku Rosja przeprowadziła już kilkadziesiąt manewrów.

Z całą pewnością te rozpoczęte pod kryptonimem «Centr–2015» są największe ze wszystkich.

Udział w nich bierze ponad 95 tys. żołnierzy, 7 tys. sprzętu bojowego, 170 samolotów oraz 20 okrętów wojennych.

Ćwiczenia odbędą się na poligonach Centralnego Okręgu Wojskowego i według rosyjskiego resortu obrony mają podsumować dotychczasową roczną aktywność armii. A w tym roku rosyjska armia była wyjątkowo aktywna.

Tylko w ciągu ostatniego miesiąca Moskwa przeprowadziła kilkanaście wielkich manewrów z udziałem kilkuset tysięcy żołnierzy. Wśród nich białorusko-rosyjskie ćwiczenia «Tarcza Związku – 2015».

Dopiero niedawno zakończyły się ćwiczenia pod kryptonimem «Słowiańskie braterstwo». Udział w nich wzięli wojskowi z Białorusi oraz Serbii, którzy pomagali rosyjskim kolegom tłumić domniemaną dywersję. W tym roku Rosjanie już zdążyli poćwiczyć z Chińczykami, Hindusami, Mongołami oraz zorganizować kilka targów zbrojeniowych.

Rzeczpospolita

Rosійська армія активно тренується

Цього разу Кремль зібрав на навчання майже 100 тис. солдатів. У 2015 р. Росія вже провела кілька десятків навчань. Безсумнівно, ті, які розпочалися під назвою «Centr – 2015», найбільші зі всіх.

Участь у них беруть понад 95 тис. солдатів, 7 тис. одиниць бойового спорядження, 170 літаків і 20 військових кораблів.

Навчання пройдуть на полігонах Центрального військового округу та, згідно з інформацією російського оборонного відомства, підсумують дотеперішню річну активність армії. А в цьому році російська армія була винятково активною.

Лише упродовж останнього місяця Москва провела кілька надатів великих навчань за участю кількох сотень тисяч солдатів. Серед них – білорусько-російські навчання «Щит Союзу – 2015».

Тільки нещодавно закінчилися навчання під назвою «Слов'янське братерство». Участь у них взяли військові з Білорусі та Сербії, котрі допомагали російським колегам стримувати уявну диверсію. Упродовж 2015 р. росіяни вже встигли потренуватися з китайцями, індусами, монголами та організувати кілька виставок-ярмарок зброї.

Rzeczpospolita

Turcja do NATO o zagrożeniu ze strony IS

Представители 28 państw NATO omówili szereg wyzwań dla bezpieczeństwa – od wspierania misji w Afganistanie do groźby agresji rosyjskiej na wschodniej flance sojuszu. Ponadto, tureccy wojskowi referowali stan zagrożenia ze strony Państwa Islamskiego (IS). Unikano tematu Kurdów i ostatnich krwawych wydarzeń w Turcji.

Rozmowy koncentrowały się na omówieniu m.in. postępow we wdrażaniu planów działania na rzecz podniesienia gotowości (Readiness Action Plan), bezpieczeństwa regionalnego i wyzwań stojących przed obecną misją Rolute Support w Afganistanie i zachodnich Bałkanach.

Warto przypomnieć, że kilka dni temu gen. Martin Dempsey przebywając w Berlinie powiedział, iż mimo że działania wojskowe przeciwko IS znalazły się w martwym punkcie – organizacja islamskich ekstremistów słabnie.

Polska Agencja Prasowa

Tureczчина звернулася до НАТО через загрозу зі сторони ІД

Представники 28 країн НАТО обговорили низку викликів безпеці – від підтримки місії у Афганістані до загрози російської агресії на східному фланзі Альянсу. Окрім того, турецькі військові розповіли про загрозу зі сторони Ісламської держави (ІД). Проте вони не підняли тем курдів та останніх кривавих подій у Туреччині.

Розмови зосередилися на обговоренні прогресу у впровадженні планів дій у сфері покращення готовності (Readiness Action Plan), регіональної безпеки та викликів, які стоять перед теперішньою місією «Rolute Support» у Афганістані та Західних Балканах.

Варто нагадати, що кілька днів тому генерал Мартін Демпсі, перебуваючи в Берліні, сказав, що, незважаючи на те, що військові дії проти ІД опинилися в мертвій точці, організація ісламських екстремістів стає слабшою.

Polska Agencja Prasowa

Brytyjczycy popierają wzmocnienie wschodniej flanki NATO

– Premier Wielkiej Brytanii David Cameron popiera nasze stanowisko dotyczące zwiększonej obecności NATO na Wschodzie – powiedział w Trójce prezydencki minister Krzysztof Szczerski.

– Chodzi o taką siłę obronną, która powoduje zniechęcenie potencjalnych agresorów do tego, aby w ogóle planować akcje ofensywne wobec NATO. Stanowisko Polski i Wielkiej Brytanii w tej sprawie jest bardzo zbieżne – przyznał gość «Salonu politycznego Trójki».

Przyszłoroczny szczyt NATO w Warszawie ma być «szczytem decyzyjnym, a nie dyskusyjnym». Takie stanowisko brytyjskiego premiera Davida Camerona przytoczył minister Szczerski.

Trójka

2015

NATOscape

Британці підтримують зміцнення східного флангу НАТО

«Прем'єр-міністр Великобританії Девід Кемерон підтримує нашу позицію щодо збільшення присутності НАТО на Сході», – сказав на радіо «Trójka» міністр Кшиштоф Щерський.

«Ідеться про таку оборонну силу, яка позбавить потенційних агресорів бажання планувати наступальні дії проти НАТО. Позиція Польщі та Великобританії в цій справі надзвичайно послідовна», – зізнався гість «Політичного салону Trійки».

Саміт НАТО, котрий відбудеться наступного року у Варшаві, має бути «самітом рішень, а не дискусій». Про таку позицію британського прем'єр-міністра Девіда Кемерона розповів міністр Щерський.

Trójka

Polska zacieśnia współpracę wojskową ze Szwecją

Szef MON Tomasz Siemoniak i minister obrony Szwecji Peter Hultqvist podpisali nową umowę o współpracy obronnej. Wyrazem strategicznego współdziałania mają być «znaczące ćwiczenia» wojsk obu krajów.

– Obaj uważamy, że od dwóch lat mamy w regionie zupełnie inną sytuację: agresja na Ukrainę, aneksja Krymu to nowe wyznaczniki zagrożenia dla naszych państw. Bałtyk z morza pokoju stał się morzem zagrożeń, dlatego zacieśnienie naszej współpracy wojskowej jest w naszej wspólnej opinii celowe i potrzebne – powiedział Tomasz Siemoniak. – Umówiliśmy się, że rozpoczniemy dialog strategiczny między naszymi ministerstwami, podejmując w jego ramach wiele inicjatyw służących konkretnej współpracy – dodał minister. Zdaniem ministra obrony Szwecji, fakt, że Rosja rozpoczęła konflikt na Ukrainie, zaanektowała Krym, całkowicie zmienił układ sił w naszej części Europy. – Obserwujemy również wzmoczoną aktywność Rosjan w obszarze Morza Bałtyckiego – powiedział Hultqvist. Dlatego – dodał – szwedzki parlament postanowił zwiększyć wydatki obronne o 11 proc. w ciągu pięciu lat; Szwecja wzmacnia też współpracę z NATO i dwustronną z poszczególnymi państwami sojuszu.

Polskie Radio

Польща посилює військову співпрацю зі Швецією

Керівник Міністерства національної оборони Польщі Томаш Семоняк і міністр оборони Швеції Петер Хультквіст підписали новий договір про оборонну співпрацю. Виразом стратегічної співпраці мають стати «важливі навчання» військ обох країн.

«Ми обидва вважаємо, що впродовж двох років маємо в регіоні абсолютно іншу ситуацію. Агресія в Україні, анексія Криму – це нові показники загрози для наших держав. Балтійське море з мирного перетворилося на загрозове, тому посилення військової співпраці, на нашу думку, доцільне та потрібне», – сказав Томаш Семоняк. Додав також: «Ми домовилися, що розпочнемо стратегічний діалог між нашими міністерствами, приймаючи в його рамках багато ініціатив, які служитимуть конкретній співпраці».

На думку міністра оборони Швеції, факт, що Росія почала конфлікт в Україні та анексувала Крим, абсолютно змінив систему сил у частині Європи. «Ми також спостерігаємо посилену активність росіян на території Балтійського моря, – сказав Хультквіст. – Шведський парламент вирішив збільшити витрати на оборону до 11 % упродовж п'яти років. Швеція зміцнює співпрацю з НАТО та з окремими державами Альянсу».

Polskie Radio

Rosjanie nadrabiają straty, 1/3 Polski w zasięgu ich rakiet przeciwlotniczych

– Прzewaga, jaką mieliśmy w powietrzu, kurczy się – stwierdził dowódca lotnictwa USA w Europie, generał Frank Gorenc, dodając, że Rosjanie w «alarmującym» tempie nadrabiają straty. Wojskowy podkreślił rolę bardzo niebezpiecznej rosyjskiej obrony przeciwlotniczej. Generała martwią zwłaszcza obwód kaliningradzki i Krym, które mają być bardzo silnie broniące. Co więcej, z tego pierwszego Rosjanie są w stanie sięgnąć rakietami nad znaczną część Polski. Gen.

Gorenc mówił na temat zagrożeń dla amerykańskiej przetrwania w powietrzu na konferencji w Waszyngtonie. Przestrzegając, że choć w USA często mówi się o tym, iż to Chińczycy budują nowoczesny system obrony przeciwlotniczej i analizuje się płynące stąd zagrożenia, to znacznie rzadziej

mówi się o Rosji. Natomiast to rosyjskie wojsko ma szybciej nadrabiać straty i redukować amerykańską przewagę w powietrzu.

TVN24

Росіяни надолужують втрати

«Превага, яку ми мали в повітрі, зменшується», – заявив командувач авіації США у Європі генерал Френк Горенц, додаючи, що росіяни в екстреному порядку надолужують втрати. Військовий наголосив на ролі дуже небезпечної російської протиповітряної оборони. Особливо генерала непокоїть Калінінградська область та Крим, які мають бути захищеними. Тим більше, що з Калінінградської області російські ракети можуть дістатися до значної частини Польщі.

Генерал Горенц говорив про загрози для американської домінації в повітрі під час конференції у Вашингтоні. Він застеріг, що, хоч США часто нарікають на те, що сучасну систему протиповітряної оборони будують китайці, та аналізують загрози, пов'язані з цим, значно рідше йде мова про Росію. Але саме російське військо швидше надолужує втрати та зменшує американську перевагу в повітрі.

TVN24

Tomasz Siemoniak: nie ma bezpieczeństwa Polski i Europy bez USA

– Jesteśmy przekonani, że nie ma bezpieczeństwa Polski i Europy bez Stanów Zjednoczonych – oświadczył wicepremier, szef MON Tomasz Siemoniak podczas konwencji wyborczej PO w Poznaniu. Dodał, że interesem Polski jest też silna Unia Europejska.

– Będziemy kontynuować specjalne relacje wojskowe ze Stanami Zjednoczonymi. Mamy tysiące ćwiczących amerykańskich żołnierzy w Polsce, uzgodniliśmy stworzenie w Polsce baz ciężkiego sprzętu armii USA, startuje budowa amerykańskiej tarczy antyrakietowej koło Słupska – mówił Siemoniak.

Wicepremier powiedział, że bezpieczeństwo to przede wszystkim zdolność do obrony kraju. Dodał, że Polsce udało się wywalczyć na szczycie NATO rozwiązania korzystne dla jej bezpieczeństwa, które będą mogły odstraszyć ewentualnych agresorów.

Informacyjna Agencja Radiowa

Томаш Семоняк: «Немає безпеки Польщі та Європи без США»

«Ми переконані, що немає безпеки Польщі та Європи без США», – заявив віце-прем'єр-міністр, керівник Міністерства національної оборони Польщі Томаш Семоняк під час виборчої конвенції партії «Громадянська платформа» в Познані. Додав також, що сильний Європейський Союз належить до інтересів Польщі.

«Ми будемо продовжувати спеціальні військові відносини зі США. Маємо тисячі американських солдатів, котрі тренуються в Польщі. Ми узгодили створення в Польщі баз важкого обладнання армії США, біля Слупська розпочинається будівництво американського протиракетного щита», – зазначив Семоняк.

Віце-прем'єр-міністр сказав, що безпека – це передусім здатність захищати країну. Також додав, що Польщі вдалося вибороти на саміті НАТО рішення, корисні для її безпеки, які зможуть відлякувати можливих агресорів.

Informacyjna Agencja Radiowa

Rosyjskie anty-NATO przeciwko Państwu Islamskiemu i tarczy antyrakietowej

Moskwa i jej satelici są gotowi wspólnie stawić czoła Państwu Islamskiemu. Nawołują świat do rezygnacji z geopolitycznych ambicji na rzecz walki z terroryzmem.

W stolicy Tadżykistanu Duszanbe odbył się szczyt Organizacji Układu o Bezpieczeństwie Zbiorowym (ODKB). W jej skład wchodzi Rosja, Białoruś, Kazachstan, Armenia, Kirgistan i Tadżykistan. Ich prezydenci byli obecni w Duszanbe.

Organizacja, przedstawiana przez Moskwę jako swoista alternatywa dla NATO, powstała na początku lat 90. Jej celem było utrzymanie bezpieczeństwa w krajach Azji Środkowej zagrożonych destabilizacją w związku z szerzeniem się radykalnego islamizmu.

Już za rządów Władimira Putina ODKB poszerzyło się o Białoruś i Armenię. Zaczęło też być przedstawiane przez Moskwę jako sojusz wojskowy, który jest w stanie konkurować z NATO.

Gazeta Wyborcza

Російське анти-НАТО проти Ісламської держави

Москва та її сателіти готові спільно виступити проти Ісламської держави. Вони закликають світ відмовитися від геополітичних амбіцій на користь боротьби з тероризмом.

У столиці Таджикистану, Душанбе, відбувся саміт Організації Договору про колективну безпеку (ОДКБ). До її складу входять Росія, Білорусь, Казахстан, Вірменія, Киргизстан і Таджикистан. Їхні президенти були присутні в Душанбе.

Організація, яку Москва вважає своєрідною альтернативою НАТО, утворилася на початку 90-х рр. Її метою було утримання безпеки в країнах Центральної Азії, яким загрожувала дестабілізація у зв'язку з поширенням радикального ісламізму.

Уже за правління Володимира Путіна ОДКБ розширили на Білорусь і Вірменію та почали називати військовим союзом, який може конкурувати з НАТО.

Gazeta Wyborcza

PRASA // РОБОТА

Луцький міський центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
Бригадир на ділянках основного виробництва (інші виробництва)	2 550	Керівництво персоналом бригади по переробці посліду
бухгалтер	2 000	"Вести нарахування і перерахування платежів , податків і інших виплат .Навики роботи з комп'ютером. Знання 1-С бухгалтерії."
вантажник	2 500	розвантажувально-навантажувальні роботи до 50 кг, тел 2-08-35
водій автотранспортних засобів	2 500	Перевезення вантажу , здійснювати поточний ремонт машини.
водій автотранспортних засобів	1 700	перевезення пасажирів, знати наладкування автобуса
водій навантажувача	2 500	проведення навантажувальних робіт
двірник	1 300	Постійне прибирання закріпленої території
двірник	1 380	Прибирання прилеглої території
касир торговельного залу	1 900	Проводити розрахункові касові операції.
комірник	2 500	видавати товар зі складу, тел.2-08-35
кухар	2 000	працювати в кафе "Лакомка"; приготування холодних закусок, гарячих страв, випічка з борошна; оформлення страв для їх роздачі.
кухонний робітник	1 800	кафе "Лакомка", доставляти напівфабрикати та сировину на кухню,
Маляр	2 180	проводити дрібні малярні роботи
машиніст холодильних установок	2 615	Експлуатація та обслуговування холодильних установок
Менеджер (управитель) з логістики	2 500	Формування маршрутів по доставці готової продукції до торгових точок
механік	1 310	виявлення несправностей автомобіляпри виїзді на лінію та заїзді з лінії на територію підприємства, знання будови автомобіля
начальник котельні	3 500	Керівництво персоналом котельні на тверде паливо
оператор заправних станцій	1 220	обслуговування клієнтів,заправка автомобілів,вміння підтримувати порядок на робочому місці.
оператор заправних станцій	1 220	обслуговування клієнтів,заправка автомобілів,вміння підтримувати порядок на робочому місці.
оператор комп'ютерного набору	1 300	Оформлення ,приймання та видача відправлень в електронній базі. Розвантажувально - навантажувальні роботи до 25кг.
охоронник	1 700	Збереження товарно-матеріальних цінностей в магазині, дотримання порядку.
охоронник	2 500	магазин "Наш Край", контроль роботи торгового залу; графік роботи з 8.00 до 23.00 (працювати три дні через три)
охоронник	1 250	охорона приміщень, майна та прилеглих територій
пекар	1 500	магазин "Наш Край", випікання хлібобулочних виробів, графік роботи з 8.00 до 17.00 (працювати три дні через три) тел.0971 183159
підсобний робітник	4 000	працювати робітником бригади по відлову птиці
підсобний робітник	4 000	працювати робітником бригади по відлову птиці
підсобний робітник	2 000	Працювати робітником по заготівці щепи.
приймальник замовлень	1 300	Приймати та видавати посилки, вантажі та виконання іншої допоміжної роботи на складі .Розвантажувально-навантажувальні д=роботи до 50кг.
продавець продовольчих товарів	1 250	магазин "Троянда", реалізація фасованої продукції в роздріб, розвантажувально-навантажувальні роботи до 25 кг, режим роботи змінний з 8.00 до 20.00 та з 20.00 до 8.00 тел. 3-50-77
продавець продовольчих товарів	1 500	магазин "Наталі" Готує товари до продажу,заповнює і прикріплює ярлики цін до товарів. Консультує покупця про ціну, властивості товарів, розвантажувально-навантажувальні роботи до 25 кг
продавець продовольчих товарів	1 220	Працювати в магазині с. Хобултова. Робочий час з 10-00 до 22-00. Три дні працюєш, три вихідні.
продавець продовольчих товарів	2 000	магазин "Наш Край",графік роботи з 8.00 до 23.00 (працювати три дні через три) тел.0971 183159

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
продавець продовольчих товарів	2 000	магазин "СІП",нарізати, фасувати товари; забезпечувати наявність відповідно оформлених ціників; розміщувати і викладати товари за групами та видами
слюсар з експлуатації та ремонту газового устаткування	3 500	Виконувати обов'язки начальника газової служби з вмінням обов'язків начальника котельні
слюсар з ремонту автомобілів	2 000	Проводити ремонт автомобільної техніки
Юрист	3 500	Згідно посадової інструкції, аналіз всіх видів договорів.
продавець продовольчих товарів	1 220	Працювати в магазині с. Хобултова. Робочий час з 10-00 до 22-00. Три дні працюєш, три вихідні.
продавець продовольчих товарів	2 000	магазин "Наш Край",графік роботи з 8.00 до 23.00 (працювати три дні через три) тел.0971 183159
продавець продовольчих товарів	2 000	магазин "СІП",нарізати, фасувати товари; забезпечувати наявність відповідно оформлених ціників; розміщувати і викладати товари за групами та видами
слюсар з експлуатації та ремонту газового устаткування	3 500	Виконувати обов'язки начальника газової служби з вмінням обов'язків начальника котельні
слюсар з ремонту автомобілів	2 000	Проводити ремонт автомобільної техніки
Юрист	3 500	Згідно посадової інструкції, аналіз всіх видів договорів.
комплектувальник	1 220	комплектування деталей в машкомплект
кондитер	2 000	знання рецептури й режиму виготовлення тортів,тістечок з обов'язковим досвідом роботи
Кондуктор громадського транспорту	1 480	продаж разових проїздних квитків, збір плати за проїзд, перевірка проїздних квитків та документів, що є підставою для безкоштовного проїзду
контролер стінових та в'язучих матеріалів	1 300	контроль за готовою продукцією
офіціант	1 500	робота в кафе "Грін - Форт"
офіціант	1 250	зустріч відвідувачів, одержання замовлень, сервірування столу.
пекар	1 447	випікання хлібобулочних виробів
плавильник харчового жиру	2 100	Робота в цеху.Наявність медичної книжки.
прасувальник	1 300	прасування електропраскою виробів з різних типів тканин
прибиральник виробничих приміщень	1 636	Прибирання виробничих приміщень
кухонний робітник	1 300	первинна обробка продуктів для приготування страв, приготування перших, других страв та салатів
майстер зміни	2 300	організація роботи зміни(20 осіб) по садці та вивантаженню цегли, знання технології виробництва цегли, роботи устаткування у виготовленні стінових та в'язучих матеріалів
Маляр	1 500	обов'язки маляра-штукатура, робота з будівельними матеріалами, фарбами
Манікюрник	1 300	вміння робити гігієнічний манікюр, покриття нігтів гель-лаком та лаком
машиніст екскаватора	3 000	планування територій,копання траншей, завантажувально-розвантажувальні роботи, технічне обслуговування екскаватора Борекс 3106(спецшасі)
Машиніст крана автомобільного	1 300	Керування автокраном з усіма видами змінного устаткування під час робіт (навантаження, розвантаження). стаж роботи від 3-х років
Машиніст у виробничстві паперу, картону та виробів з них	2 000	Здійснення порізки картону та виготовлення картонних гільз
машиніст-кранівник	1 300	машиніст баштового крана, вантажно-розвантажувальні роботи на крані
мельник мінеральної сировини	2 000	розмелювання мінеральної сировини, робота на механічному обладнанні
Менеджер (управитель) в роздрібній торгівлі побутовими та непродовольчими товарами	1 318	пошук ринку збуту теплотехніки, консультування покупців,знання ПК.
менеджер (управитель) із збуту	2 000	організація збуту будівельних матеріалів, робота з 1С Бухгалтерією
механік	3 000	ремонт с/г техніки, мотоблоків

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
механік з кранового господарства	2 200	організація виконання ремонтних робіт кранів, додатково доплачуються відрядні та надбавки
механік-налагоджувальник	2 000	Забезпечення виконання в зазначені строки завдань з обсягу виробництва продукції (макарони), вживання заходів щодо усунення несправностей та аварій.
Монтажник з монтажу сталевих та залізобетонних конструкцій	1 500	робота на території України, будівництво мостів, та інших штучних споруд
монтувальник шин	1 500	шиномонтажник вантажних автомобілів та тракторів, ремонт камер, бортування. Попередньо телефонувати
налагоджувальник устаткування у виробничстві стінових та в'язучих матеріалів	2 000	наладка, ремонт технологічного устаткування в відділенні формовки цегли-сирцю
обвалювальник м'яса	1 270	Вміння розробляти туші яловичини, свинини, обвалка передніх і задніх частин туш, вирізування м'яса за допомогою різних видів ножів
обвалювальник м'яса	2 000	Обвалювання туш і частин туш , розділка туш,півтуш, четвертин на частини для обвалювання м'яса, підготовка товару до продаж, пакування, маркування
оброблювач риби	1 310	Переробка риби, виготовлення продукції з риби.
оператор верстатів з програмним керуванням	2 250	внесення даних в ПК (виготовлення деталей з металу); принципи роботи механізмів та деталей.Дотримання технологічної та трудової дисципліни, правил внутрішнього трудового розпорядку
оператор верстатів з програмним керуванням	1 220	знання з обслуговування верстатів з числовим програмним керуванням, вміння читати креслення
оператор пульта керування	1 400	контроль за роботою крокуючого підйомника з цеглою-сирцем та за проходженням рамок з цеглою по транспортній стрічці
офіціант	1 400	обслуговування клієнтів на банкетях і весіллях, прибирання залу
офіціант	1 303	обслуговування клієнтів, оформлення замовлень, сервірування столів до бенкетів
офіціант	1 350	обслуговування клієнтів, розрахунок клієнтів, прибирання залу
офіціант	1 218	обслуговування клієнтів. сервірування столів. опрацювання столів, обслуговування бенкетів і фуршетів
водій автотранспортних засобів	3 000	перевезення пасажирів на міжбас-них маршрутах
водій автотранспортних засобів	1 780	доставка товару по магазинах, вантажний бус FIAT DUKATO, наявність прав водія категорії B, C.
водій автотранспортних засобів	2 000	перевезення готової продукції, вантажів, TIR.
водій навантажувача	2 000	навантаження і розвантаження продукції, необхідне посвідчення водія навантажувача .
інженер з комп'ютерних систем	2 50	досконале знання ПК , ведення комп'ютерних баз даних
інженер з охорони праці	1 474	Відповідає за охорону праці та техніку безпеки
комірник	2 200	облік виготовленої продукції в цеху
кондитер	1 447	виготовлення тістечок та тортів
контролер якості	1 804	контроль якості продукції та технологічного процесу, у виробництві використовується етилацетат
укладальник-пакувальник	1 300	пакування готової продукції
укладальник-пакувальник	1 607	виробництво парфумерних та косметичних засобів, пакування готової продукції, у виробництві використовується етилацетат.
укладальник-пакувальник	1 750	укладання продукції
укладальник-пакувальник	2 600	Упаковка ковбасних виробів

Крім того є багато інших вакансій, за додатковою інформацією звертатися за адресою: м. Луцьк, вул. Ярошука, 2, тел.: 72-72-58, 4-92-68

Під патронатом
Генерального Консульства
Республіки Польща у Луцьку

ДНІ ПОЛЬСЬКОЇ КУЛЬТУРИ У РІВНОМУ

КОНЦЕРТ за участю:
гурту „Шпароги”
(Воеводство Вармінсько-Мазурське, Польща)

Етногурту
„Zbojesko Familia”
(Закопане, Польща)
та інших колективів

Вхід вільний

25
вересня
2015р.

початок о 18:00
Рівненський міський палац
дітей та молоді

Projekt jest współfinansowany ze środków finansowych otrzymanych z Ministerstwa Spraw Zagranicznych w ramach konkursu na realizację zadania «Współpraca z Polonią i Polakami za granicą w 2015 r.» Za pośrednictwem Fundacji „Wolność i Demokracja”

Monitor
Wołyński

Założyciel/Zasnovnik - Валентин ВАКОЛЮК
Zespół redakcyjny/Редакційна колегія:
Walenty WAKOLUK/Валентин ВАКОЛЮК
Natalia DENYSIUK/Наталія ДЕНИСЮК
Wiktor JARUCZYK/Віктор ЯРУЧИК
Iryna KANAHEJWA/Ірина КАНАГЕЄВА

Redaktor naczelny: Walenty WAKOLUK
Korekta: Jadwiga DEMCZUK
Redaktor techniczny: Iryna KANAHEJWA
Redaktor odpowiedzialny: Aleksander SWICA
Tłumaczenia: Switłana PYZA,
Natalia DENYSIUK

Główny redaktor: Валентин ВАКОЛЮК
Літературний редактор: Ядвіга ДЕМЧУК
Технічний редактор: Ірина КАНАГЕЄВА
Відповідальний редактор: Олександр СВИЦА
Переклад: Світлана ПИЗА,
Наталія ДЕНИСЮК

Адреса редакції:
43025 Луцьк, вул.Крилова 5/7
tel/faks (0332) 72 54 99
e-mail: info@monitor-press.com
www.monitor-press.com

Свідectwo про реєстрацію
ВЛ № 339-73Р від 19.05.2009 г.
Тираж: 6000. Замовлення: 1615
Друк - Волинська обласна друкарня:
Луцьк, пр.Волі 27.
Друк офсетний, формат А 3